

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Primus Samuelis, Hebraice, [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

LIBER
PRIMUS SAMUELIS,
 HEBRAICE, א שמואל
 CAPUT I. א

א איש אחד מן הרמתיים צופים מהר אפרים

ויהי

*Elkana, Le-
 vita, quo-
 tannis Si-
 luntem ad
 solenne sa-
 crum con-
 tendit.*

הפטר
 יום ראשון
 2 של ראש
 השנה

ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן תחוי

בן צוף אפרתי: ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם

השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים:

ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחור

ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני

ופנחס כהנים ליהוה: ויהי חיום ויזבח אלקנה ונתן

לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות: ולחנה יתן

מנה אחרת אפים כי את חנה אהב ויהוה סגר רחמה:

ובעססה צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר יהוה

ל רגושה

בער רחמה: וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית

יהוה בן תבעסנה ותבכרה ולא תאכל: ויאמר לה

אלקנה אישה חנה למר תבכר ולמר לא תאכלי

ולמר ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך מעשרה בנים:

ותקם חנה אחרי אכלה בשלה ואחרי שתה ועלי

הכהן ישב על הכסא על מזוזה היכל יהוה: והיא

מרת נפש ונתפלל על יהוה ובכרה תבכרה: ותדר

*Uxor ejus
 Hanna, ste-
 rilitatis op-
 probrium
 diu per se fa-
 cum prolem
 à Deo pete-
 ret, uovet,
 si puer na-
 scatur, sa-
 crandum
 eum Do-
 mino.*

גדר ותאמר יהוה צבאות אם דראת תראתי בעני

אמתך וזכרתני ולא תשכח את אמתך ונתתה

לאמתך זרע אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה

לא יעלה על ראשו: והיה כי הרבתה להתפלל לפני

יהוה ועלי שמר את פיה: וחנה היא מדברת על

לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה עלי

לשכרה: ויאמר אליה עלי ערמתי תשתכרין הסירי

את

טו את יינך מעליך: ותען חנה ותאמר לא אדני אשה
 קשרת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את
 16 נפשי לפני יהוה: אל תתן את אמתך לפני ברת
 17 בלי עול כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה: ויען
 עלי ואמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את שלרתך
 18 אשר שאלת מעמו: ותאמר תמצא שפחרתך הן
 בעיניך ותלך האשה לדרך ותאכל ופניה לא יהיו
 19 לה עוד: וישכימו בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו
 ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה

*Ita enixum
 puerum
 quem Se-
 muelens
 vocat.*

כ אשתו ויזכרה יהוה: ויהי לתקפות הימים ותהר חנה
 ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו:
 21 ויעל האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח
 22 הימים ואת נדרו: וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה
 עדי גמל הנער והביאותיו ונראה את פני יהוה וישב
 23 שם עד עולם: ויאמר לה אלקנה אישה עשי הטוב
 בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם יהוה את דברו

*Heli Sacer-
 dori magno
 tradidit.*

24 ותשב האשה ותינק את בנה עד גמלה אתו: ותעלהו
 עמה כאשר גמלתו בפרי שלשה ואיפה אחרת קמה
 כה ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער: וישחטו
 26 את הפר ויבאו את הנער אל עלי: ותאמר
 כי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה
 27 בזה להתפלל אל יהוה: אל הנער הזה התפללתי
 ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו:
 28 וגם אנכי השאלתי לו ליהוה כל הימים אשר היה
 הוא שאול ליהוה וישתחו שם ליהוה:

*Cap. II.
 Hama can-
 tico Deum
 celebrat.*

א ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי
 ב יהוה רמה קרני ביהוה רחב פיעל אויבי כי שמחתי
 בישועתך: אין קרוש כיהוה כי אין בלתי ואין עוד
 כאלהינו

G g 2 ב

כֹּאֲלֵהֵנוּ: אֶל-תְּרֵבוֹתֵי דְבָרוֹ וְגִבְהַתְּ גִבְהַתְּ יִצְאָה עִתְק 3
 מִפִּיכֶם כִּי אֵל דְּעוֹת יְהוָה וְלֹא נִתְּכֵנוּ עֲלֵלוֹת: קִשְׁת 4 וְלוֹ קרי
 גְּבָרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אֲזָרוּ חֵיל: שְׁבָעִים בִּלְחָם ה
 נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חָדְלוּ עַד-עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבַעַה וּרְבַת
 בָּנִים אִמְלִלָה: יְהוָה מִמִּית וּמַחִיה מוֹרִיד שְׂאוֹל 6
 וַיַּעַל: יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף-מְרוֹמָם: 7
 מִקִּים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשֵׁרֵת יָרִים אֲבִיוֹן לַהוֹשִׁיב 8
 עִם-נְדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחֹלֶם כִּי לַיהוָה מִצְקִי
 אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל: רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמְרוּ דְשָׁעִים 9
 בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ כִּי-לֹא בִכַח יִגְבֵר אִישׁ: יְהוָה יַחֲתוּי
 מְרִיבוֹ קרי מְרִיבוֹ קרי
 לְמַלְכוֹ וַיִּרְם קֶרֶן מִשִּׁחוֹ:

וַיִּלֶךְ אֶלְקִנְרַת הַרְמַתָּה עַל-בֵּיתוֹ וְהִנֵּעַר הָיָה מִשְׁרַת 11
 אֶת-יְהוָה אֶת-פָּנָי עָלֶיךָ הִכְהֵן: וּבְנֵי עָלֵי בְנֵי בְלִיעַל לֹא 12
 יִדְעוּ אֶת-יְהוָה: וּמִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים אֶת-הָעַם כָּל-אִישׁ 13
 זָבַח זָבַח וּבָא נֶעַר הַכֹּהֵן כְּבִשָׁל הַבָּשָׂר וְהַמְזֻלָּג שֶׁלֶשׁ
 הַשָּׁנִים בִּידוֹ: וְהִכָּה בְכִיזָר אוֹ בְדוֹד אוֹ בְקִלְחַת אוֹ 14
 בְּפָרוֹר כָּל-אִשֶׁר יַעֲלֶה הַמְזֻלָּג יִקַּח הִכְהֵן בּוֹ בְּכָה
 יַעֲשֶׂוּ לְכָל-יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים שָׁם בְּשִׁלָּה: גַּם בְּטָרָם 15
 יִקְטְרוּן אֶת-הַחֶלֶב וּבָא יֶנְעַר הַכֹּהֵן וְאָמַר לְאִישׁ הַזֹּבַח
 תִּנְהַר בָּשָׂר לְצִלוֹת לִכְהֵן וְלֹא יִקַּח מִמֶּךָ בָּשָׂר מִבָּשָׂר
 כִּי אִם-חֵי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ קִטְרֵן יִקְטְרוּן כִּי־סֶם הַחֶלֶב 16
 וְקַח לָךְ כַּאֲשֶׁר תֹּאמַר תֹּאמַר נַפְשֶׁךָ וְאָמַר לוֹ כִּי עֵתָה תִּתֵּן לֹא סָבִיב
 וְאִם לֹא לִקְחַתִּי בַחֲזָקָה: וְתִהְיֶה חֲטָאת הַנְּעָרִים גְּדוֹלָה 17
 מְאֹד אֶת-פָּנָי יְהוָה כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת יְהוָה:
 וְשִׁמוֹתֵי מִשְׁרַת אֶרֶץ פָּנָי יְהוָה נֶעַר חָגוֹר אֶפֶוד בָּר: 18
 וּמַעֲיִל קִטְן תַּעֲשֶׂה לּוֹ אִמּוֹ וְהַעֲלֵתָה לּוֹ מִיָּמִים יָמִימָה 19
 בְּעֵלוֹתָהּ אֶת-אִשָּׁה לְזָבַח אֶת-זָבַח הַיָּמִים: וּבִרְךָ עָלֶיךָ
 אֶת

Filii Heli
 sacerdotio
 ad qua-
 stum, &
 horrenda
 flagitia,
 abutuntur.
 18 Adole-
 scente inte-
 rim & mi-
 nistrante
 in sacrarii
 adyto Sa-
 muele.

את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן
האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל ליהוה והלכו
למקומו: כיפקד יהוה את חנה ותהר ותלד שלשה
בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם יהוה:

*Pater eos
plerumque
increpat.*

ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר

יעשו בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבן את הנשים
הצבאות פתח אהל מועד: ויאמר להם למה תעשון

כדברים האלה אשר אנכי שמע את דברי כסרעים
מאת כל העם אלה: אל בני כילוא טובה השמעה

כה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה: אם יחטא איש
לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מיתפלל-

לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם:
והנער שמואל הלך ויגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם

אנשים: ויבא איש אלהים אל עלי
ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגלית אל בית

אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ובחר אתו מכל
שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר

קטרת לשאת אפור לפני ואתננה לבית אביך את-
כל אישי בני ישראל: למה תבעטו בזבחי ובמנחתי

אשר צויתי מעון ותכבדו את בניך ממני להבריאים
מראשית כל מנחת ישראל לעמי: לפןאם יהוה

אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו
לפני ערעולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי

אכבד ובזו יקלו: הנה ימים באים ויגדעתי את זרעך
ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: והבט צר

מעון בכל אשר יטיב את ישראל ולא יהיה
זקן בביתך כל הימים: ואיש לא אכרית לך מעם

מזבחי לכלות את עיניך ולא ריב את נפשך וכל-
מרבית

*Sed lenior
objurgatio
non satisfacit
disciplina: itaque
Heli sacerdoti ira Dei
denunciatur.*

מרבית ביתך ימותו אנשים: וזה לך האזרת אשר 34
 יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו
 שניהם: והקמתי לכהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי לה
 יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך לפני משיח כל
 הימים: והיה כל הנותר בביתך יבוא 36
 להשתחנות לו לאגורת כסף וכבר לחם ואמר
 ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת
 לחם:

והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה א
 היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ויהי ביום ההוא 2
 ועלי שכב במקומו ועינו החלו כהות לא יוכל לראות: ועניו קט
 ונראו להם טרם יכבהו שמואל שכב בהיכל יהוה אשר 3
 שם ארון אלהים: ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר 4
 הנני: וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא ה
 קראתי שוב שכב וילך וישכב: ויסף יהוה קרא עוד 6
 שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת
 לי ויאמר לא קראתי בני שוב שכב: ושמואל טרם 7
 ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה: ויסף יהוה 8
 קרא שמואל בשלישת ויקם וילך אל עלי ויאמר הנני
 כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה קרא לנער: ויאמר עלי 9
 לשמואל לך שכבו והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר
 יהוה כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב במקומו:
 ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל ו
 שמואל ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך:

Cap. III.
 Mox cum
 adolevisset
 Samuel.
 Deus ad
 eum locu-
 tus est.

ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי 11
 עשה דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה שתי
 אנני: ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי 12
 אל ביתו החל ובלה: והגדתי לו כי שפט אני את 13
 ביתו

Ipsique cla-
 dem & exi-
 tium fami-
 lie Heli
 pradicat.

ביתו ער עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו
 ולא כההבם: ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר
 טו עון בית עלי בזבח ובמנחה ער עולם: וישכב שמואל
 ער הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה ושמואל

*Qui rursus
 divinum
 oraculum
 ipse Heli,
 iussus, ex-
 ponit.*

16 ירא מהגיד את המראה אל עלי ויקרא עלי את שמואל
 17 ויאמר שמואל בני ויאמר הנני: ויאמר מה הדבר אשר
 דבר אליך אל נא תכחד ממני כה יעשה לך אלהים
 וכה יוסף אם תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר
 18 דבר אליך: ויגד לו שמואל את כל הדברים ולא

בעניו קדי כחד ממנו ויאמר יהוה הווא הטוב בעינינו יעשה:

19 ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל מכל דבריו

*Ipse autem
 autoritate
 & gratia
 apud popu-
 lum crescit.*

כ ארצה: וידע כל ישראל מדין ועד באר שבע כי

21 נאמן שמואל לנביא ליהוה: ויסף

יהוה להראה בשלה כי נגלה יהוה אל שמואל בשלו

*Cap. IV.
 Philisthis
 in Judam
 irruenti-
 bus, Hebrai,
 cum male
 pugnaissent.*

א 7 בדבר יהוה: ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא

ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על דהאבן

העזר ופלשתים חנו באפק: ויערכו פלשתים

לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני

פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים

3 איש: ויבא העם אל המחנה ויאמרו קניי ישראל

למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו

משלה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו

*Arcam fed-
 deris in ca-
 stra deferri
 jubent:*

4 מבף איבינו: וישלח העם שלה וישאו משם את

ארון ברית יהוה צבאורת ישב הכרבים ושם שני בני

ה עלי עם ארון ברית האלהים חפני ופינחס: ויהי

כבוא ארון ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל

6 תרועה גדולה ותהם הארץ: וישמעו פלשתים את

קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת

במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה :
 ויראו הפלשתים כי אמרו בני אלהים אל המחנה :
 ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם :
 אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה :
 הם האלהים המכים את מצרים בכל מכה במדבר :
 התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעברו לעברים :
 כאשר עברו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם : וילחמו י
 פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה
 גדולה מאד ויפל מִישראל שלשים אלף רגלי : וארון ¹¹
 אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס : וירץ ¹²
 איש בנימן מה מערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו
 קרעים ואדמה על ראשו : ויבוא והנה עלי ישב על ¹³
 הכסא יך דרך מצפה כִּי הִיָּה לבו חרד על ארון ¹⁴
 האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר :
 וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון ¹⁵
 הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי : ועלי בן תשעים ¹⁶
 ושמונה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות : ויאמר ¹⁷
 האיש אל עלי אנכי הבאת מן המערכה ואני מן ¹⁸
 המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני :
 ויען המכשור ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם ¹⁹
 מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ²⁰
 ופינחס וארון האלהים נלקחה : ויהי כהזכירו ²¹
 את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית ²²
 בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כִּי זקן האיש ²³
 וכבר והוא שפט את ישראל ארבעים שנה :
 וכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמועה ²⁴
 אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ²⁵
 ותכרע ותלד בִּינהפכו עליה צדיה : וכעת מותה כ ²⁶
 ותברנה

*Ad cuius
 conspectum
 hostes. ma-
 jestate quã-
 dam pre-
 sentis nu-
 minis, pri-
 mum con-
 territi, mox
 animos re-
 sumunt,
 non sine
 Domino.
 10 Quo
 irato, victi
 iterum Is-
 raelite, ip-
 saque Arca
 in hostium
 pervenit
 manus.
 Heli, delato
 ad se mali
 nuncio, per-
 cussus è sel-
 la corruit,
 fractisque
 cervicibus
 expiravit,
 cum per 40
 annos sa-
 cerdotio pa-
 riter &
 principatus
 functus
 esset.
 19 Saceri*

*factum secu-
ta etiam
nurus est,
qua in ipso
partu ex-
tinguitur.*

וּתְדַבְּרָנָה הַנְּצִבּוֹת עֲלֶיהָ אֶל-תִּירָאֵי כִּי-בֵן יִלְדָהּ וְלֹא
21 עֲנָתָה וְלֹא-שֵׁתָה לְבָהּ : וּתְקַרְאָ לְנֶעַר אֵי כְבוֹד
לְאֹמֵר גִּלְהַד כְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל אֶל-הַלֶּקֶח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
22 וְאֶל-חַמִּיהָ וְאִישָׁהּ : וְתֹאמַר גִּלְהַד כְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי
נִלְקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים :

*Cap. V.
Arca, apud
hostes ca-
pitiva, idoli
templo in-
fertur.*

א הַ וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיְבִיֵּאוּהוּ מֵאֲבֵן
2 הָעֵזָר אֲשֶׁר-דָּוָה : וַיִּקְחוּ פְלִשְׁתִּים אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ בֵּית דַּגּוֹן וַיִּצְיֵגוּ אֹתוֹ אֶצֶל דַּגּוֹן :
3 וַיִּשְׁכְּמוּ אֲשֶׁדּוּרִים מִמַּחֲרַת וְהָיָה דַּגּוֹן נִפְלָא
לְפָנָיו אֶרְצָה לְפָנֵי אֲרוֹן יְהוָה וַיִּקְחוּ אֶת-דַּגּוֹן
4 וַיֵּשְׁבוּ אֹתוֹ לְמִקְוֵמוֹ : וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֶּקֶר מִמַּחֲרַת
וְהָיָה דַּגּוֹן נִפְלָא לְפָנָיו אֶרְצָה לְפָנֵי אֲרוֹן יְהוָה
וְרָאשׁ דַּגּוֹן וְשֵׁרָתִי כַּפּוֹת יָדָיו כְּרִתוֹת אֶל-
ה הַמִּפְתָּן רַק דַּגּוֹן נִשְׁאָר עָלָיו : עַל-כֵּן לֹא יִדְרֹכּוּ
כְהֵנִי דַּגּוֹן וְכָל-הַבָּאִים בֵּית דַּגּוֹן עַל-מִפְתָּן דַּגּוֹן
בְּאֲשֶׁדּוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

*Verum bre-
vi ea diffi-
mulatum
Dei numen
ostendit :
quippe Da-
gonis simu-
lacrums
ante ipsam
corruit.*

6 וַתִּכְבַּד יְדֵי יְהוָה אֶל הָאֲשֶׁדּוּרִים וַיִּשְׁמַם
7 וַיַּךְ אֹתָם בַּעֲפָלִים אֶת אֲשֶׁדּוּר וְאֶת גְּבוּלִיהָ : וַיִּרְאוּ
אֲנָשֵׁי אֲשֶׁדּוּר כִּי-כֵן וַאֲמָרוּ לֹא יֵשֵׁב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
8 עִמָּנוּ כִּי-קִשְׁתָּהּ יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דַּגּוֹן אֱלֹהֵינוּ : וַיִּשְׁלְחוּ
וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מַדּוּ
נַעֲשֶׂה לְאֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ גַם יִסַּב אֲרוֹן אֱלֹהֵי
9 יִשְׂרָאֵל וַיִּסְבּוּ אֶת אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי אַחֲרָי
הַסְּבּוֹ אֹתוֹ וְתַהֲיֶיךָ יְהוָה בְּעִיר מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיַּךְ
אֶת-אֲנָשֵׁי הָעִיר מִקָּטָן וְעַד גְּדוֹל וַיִּשְׁתְּרוּ לָהֶם עֲפָלִים :
י וַיִּשְׁלְחוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיְהִי כְבוֹד אֲרוֹן
הָאֱלֹהִים עֶקְרוֹן וַיִּזְעְקוּ הָעֶקְרוֹנִים לְאֹמֵר הִסְבּוּ אֵלַי אֶת-
יא אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַמִּיתָנוּ וְאֶת-עַמִּי : וַיִּשְׁלְחוּ
וַיֹּאסְפוּ

*Ipsique ho-
stium cor-
poribus fixa
plaga
infertur.*

בשחור 7 קרי

שחור 8 קרי

וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־סַרְנֵי־פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שְׁלַחוּ אֶת־אֲרוֹן־
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵשֶׁב לְמִקְוֹמוֹ וְלֹא־יִמִּית אֶתְּיֹאֲרֵת עִמִּי
כִּי־הִיְתָה מִהוֹמֵרַת מוֹת בְּכָל־הָעִיר כַּבְּדָה מֵאֲרִיךְ

הָאֱלֹהִים שֵׁם: וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־מָתוּ הֵבִיבוּ בְּעַפְלַיִם ^{בטחורים קרי}

וַתַּעַל שׁוֹעֵת הָעִיר הַשָּׁמַיִם: וַיְהִי אֲרוֹן ^{Cap. VI. Unde Philisthai ex consilio sacerdotum augurumque, arcam septimo, quam capta fuerat, mense.}

יְהוָה בַּשָּׂדֶה פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעָה חֲרָשִׁים: וַיִּקְרְאוּ פְּלִשְׁתִּים לְכַהֲנִים וּלְקַסְמִים לֵאמֹר מִה־נַּעֲשֶׂה לְאֲרוֹן־
יְהוָה הַזֶּה יַעֲנֵנוּ בְּמַה־נִּשְׁלַחְנוּ לְמִקְוֹמוֹ: וַיֹּאמְרוּ אִם־

מִשְׁלַחֵם אֶת־אֲרוֹן־אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ רִיקָם כִּי־הֵשֵׁב תֵּשְׁבוּ לֹאֲשֵׁם אוֹ תִרְפְּאוּ וְנוֹרַע לָכֶם
לְמַה לֹא־תִסּוּר יְדוֹ מִכֶּם: וַיֹּאמְרוּ מַה־הָאֵשֶׁם אֲשֶׁר

נִשְׁיָב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפַּר סַרְנֵי־פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עַפְרַיִ ^{טחורי קרי}
זֶה־בַּחֲמִשָּׁה עֶבְרֵי זֶה־בְּכִי־מִנְפֵּה אַחַת לְכֹל־ם
וְלִסְרַנֵּיכֶם: וְעֲשִׂיתֶם צְלָמֵי עַפְרַיִם וְצְלָמֵי עֶבְרֵיכֶם הַ

מִשְׁחִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ וְנָתַתֶּם לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד
אוֹלֵי יִקַּל אֶת־יְדוֹ מֵעֲלֵיכֶם וּמַעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמַעַל
אֲרָצְכֶם: וְלִמָּה תִכְבְּרוּ אֶת־לִבְכֶם כַּאֲשֶׁר כִּבְרוּ
מִצְרַיִם וּפְרַעֲה אֶת־לֶבֶם הֲלוֹא־כַּאֲשֶׁר הִתְעַלְל בָּהֶם

וַיִּשְׁלַחוּם וַיֵּלְכוּ: וְעַתָּה קַחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֹלָה חֲרָשָׁה אַחַת ^{Multis cum muneribus, novo vehiculo impostam, domum remittunt.}
וּשְׁתֵּי פָרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֵיהֶם עַל וְאִסְרַתֶּם
אֶת־הַפָּרוֹת בְּעֲגֹלָה וְהִשִּׁיבְתֶם בְּנֵיהֶם מֵאֲחֵרֵיהֶם

הַבַּיְתָה: וּלְקַחְתֶּם אֶת־אֲרוֹן־יְהוָה וְנָתַתֶּם אֹתוֹ אֶל־
הָעֲגֹלָה וְאֶת־כָּל־יְהוָה אֲשֶׁר הִשְׁבַּתֶּם לוֹ אֲשֵׁם
תִּשְׂמוּ בְּאָרְצוֹ מִצְדוֹ וְשַׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלַּךְ: וּרְאִיתֶם

אִם־דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שֶׁמֶשׁ הוּא עֹשֶׂה לָנוּ אֶת־
הָרַעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם־לֹא־וַיִּרְעֵנוּ כִּי לֹא־יְהוֹנֵגָה
בְּנוֹ מִקְרָה הוּא אֵיךְ לָנוּ: וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כְּכֹל־וַיִּקְחוּ שְׁתֵּי

פָּרוֹת עֲלוֹת וַיֹּאסְרוּם בְּעֲגֹלָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם כָּל־וּבְבֵית־
וַיִּשְׂמוּ

11 וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארנוואת
 12 עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם: וישרנה הפרות
 בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך
 וגעו ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים
 13 אחריהם עד גבול בית שמש: ובית שמש קצרים
 קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את
 14 הארון וישמחו לראות: והעגלה באה אל שדה
 יהושע בית השמש ותעמד שם ושם אבן גדולה
 ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עליה
 15 ליהוה: והלויס הורידו את ארון יהוה ואת הארנו
 אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה
 ואנשי בית שמש העלו עלות וזבחו זבחים ביום ההוא
 16 ליהוה: וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון
 ביום ההוא:
 17 ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה
 לאשדוד אחד לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד
 לעקרון אחד:
 18 ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת
 הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אכל
 הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום
 19 הוה בשדה יהושע בית השמש: וך באנשי בית
 שמש כי ראו בארון יהוה וך בעם שבעים איש חמשים
 אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה
 כ גדולה: ויאמרו אנשי בית שמש מיוכל לעמד לפני
 יהוה האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו:
 20 וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו
 פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם:
 א ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו
 אתו

Miraculo
 fuit, quod
 cum plau-
 stro boves
 foeminas
 subiecissent,
 vitulosque
 earum do-
 mi retinuis-
 sent, illa
 iter nullo
 rectore re-
 ctâ in He-
 braeorum
 fines dire-
 xerint.
 14 Arca in
 agrum
 Bethsemi-
 tarum cum
 pervenisset,
 mox Levi-
 ta eodem in
 loco sacrifi-
 cium cele-
 brant, bo-
 vesque eas,
 quae arcam
 adduxer-
 ant, im-
 molant.
 E Bethse-
 mitis au-
 tem, qui
 arcam cu-
 riosius in-
 trospece-
 rant, millia
 amplius
 quinquaginta, divi-
 nitus illatâ
 clade, per-
 ierunt.
 Cap. VII.
 Itaque arca

אתו אל בית אבינרב בגבעה ואר אלעזר בנו קרשו לשמר את ארון יהוה :

Kiriath-Fearimum transfer-tur.

ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה :

ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אליהוה הסירו את אלהי הנכר מתוכם והעשתרות והכינו לבבכם אל יהוה ועבדו לברו ויצל אתכם מיד פלשתים : ויסרו בני ישראל את הבעלים ואת העשתרת ויעבדו את יהוה לברו :

Ea tempe-state Sa-muel Fu-dais praest-qui pera-ctis preci-bus & je-junio, popu-lum, reje-ctis idolis.

ויאמר שמואל ה קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה : ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה : וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים : ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים : ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה עולה כליל ליהוה ויעק ויעלה שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה : ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמסו וינגפו לפני ישראל : ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים וכוס עד מתחת לבית בר : ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה : ויכנעו הפלשתים

uni Deo rursus ad-dicit, fe-dusque re-novat.

Ac, irruen-tibus Philis-thais.

Casa prius hostia, pla-catoque nu-mine, Israe-litas in pra-lium edu-cit: qui,

manifesto Dei auxi-lio, hostes, terribili to-nitru & fulgure percussos, in fugam vertunt.

Qua vi-ctoria libe-

14

ט

16

17 מלו קי

ח א

2

3 בדכיו קי

4

ה

6

7

ק' ויעלה

8

11

12

13

*tantur
prorsus à
jugo ho-
stium, &
oppida ab
illis capta
recuperant.*

הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא יִסְפוּ עוֹד לְבוֹא בְּגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל וְתַחֲיִי
יְדֵי יְהוָה בַּפְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁמוּאֵל : וְתִשְׁבְּנָה
הָעָרִים אֲשֶׁר לָקְחוּ פְּלִשְׁתִּים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְיִשְׂרָאֵל מֵעַקְרוֹן וְעַד גֵּת וְאֶת גְּבוּלֵן הַצִּיל
יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין
טו הָאָמֳרִי : וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל כְּלִימֵי חַיָּיו :

*Samuel au-
tem, tran-
quillis à
bello rebus,
quietè rem-
publicam
admini-
strat.*

וְהָלַךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וּסְבַב בֵּית אֱלֹהֵי הַגִּלְגָּל וְהַמִּצְפָּה
וַיִּשְׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה :
וְתִשְׁבְּתוּ הָרִמְתָּה כִּי שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שִׁפֹּט אֶת יִשְׂרָאֵל
וּבֵין שָׁם מִזְבַּח לַיהוָה :

*Cap. VIII.
1 Cum Sa-
muël senui-
set, filios ad
republicam admo-
vet.*

ח וַיְהִי כִּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁם אֶת בְּנָיו שִׁפְטִים לְיִשְׂרָאֵל :
וַיְהִי שָׁם בְּנֵי הַבְּכוֹר וְיֹאֵל וְשָׁם מִשְׁנֵהוּ אֲבִירֵי שִׁפְטִים
בְּבֹאֵר שְׁבַע : וְלֹא הִלְכוּ בְּנָיו בְּדַרְכּוֹ וַיִּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע
וַיִּקְחוּ שָׁחַר וַיִּטּוּ מִשִּׁפְטִים :

*4 Qui cum
à patris ve-
stigiis disce-
derent, oc-
casionem su-
munt Israë-
litæ postu-
landi Re-
gem.*

וַיִּתְקַבְּצוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל שְׁמוּאֵל
הָרִמְתָּה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה אֲתָה זִקְנָת וּבְנֶיךָ לֹא הִלְכוּ
בְּדַרְכֶּיךָ עֲתָה שִׁימָה לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטֵנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם :
וַיַּרְעֵה דְבַר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כִּאֲשֶׁר אָמְרוּ תִּנְהַלְנוּ מֶלֶךְ
לְשִׁפְטֵנוּ וַיִּתְּפֹלֵל שְׁמוּאֵל אֶל יְהוָה :

*7 Samuel
populi ve-
cordi à non-
nihil eom-
motus, Do-
minum
consuluit,
qui insa-
nam gen-
tem, accusat
quæ cum
Deum re-
gem habe-
ret, regem
sibi ex ho-*

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל
הָעָם לְכָל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ כִּי לֹא אֲתָךְ מֵאֲסוּ כִּי
אֲתִי מֵאֲסוּ מִמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם : כְּכָל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂו
מִיּוֹם הָעַלְתִּי אוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעֲזֹבֵנִי
וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּן הִמָּה עֹשִׂים גַּם לְךָ : וְעַתָּה
שְׁמַע בְּקוֹלָם אַךְ כִּי הָעַד תַּעֲיֹד בָּהֶם וְהִגַּדְתָּ לָהֶם
כִּי שִׁפֹּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם :
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה אֶל-
הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאֵתוֹ מֶלֶךְ :

וַיֹּאמֶר

11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם ארת
 12 מרכבתו: ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש
 13 רכבו: וארת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות
 14 ולאפות: וארת שדותיכם וארת כרמיכם וזיתיכם
 15 הטובים יקחונתן לעבדיו: וזרעיכם וכרמיכם יעשר טו
 16 ונתן לסריסיו ולעבדיו: וארת עבדיכם וארת
 17 שפחותיכם וארת בחוריכם הטובים וארת חמוריכם
 18 יקחו עשה למלאכתו: צאנכם יעשרו ואתם תהיו לו
 19 לעבדים: וזעקתם ביום ההוא מפני מלככם אשר
 20 בחרתם לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא:
 21 וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם
 22 מלך יהיה עלינו: והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו כ
 23 מלכנו ויצא לפנינו ונלחם ארת מלחמתנו: וישמע
 24 שמואל את כל דברי העם וירבם באזני יהוה:
 25 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם
 26 והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל
 27 לכו איש לעירו:
 28 וישמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן
 29 איש ימיני גבור חיל: ולו היה בן ושמו שאול בחור
 30 וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה
 31 גבה מכל העם: ותאכרנה האתנות לקיש אבי
 32 שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את
 33 אחר מהנערים וקום לך בקש את האתנת: ויעבר
 34 בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו
 35 בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו:
 36 המה באו בארץ צוף ויאמר לנערו אשר עמו ה
 37 לכה

*milibus
 flagitaret,
 suis consiliis
 relinquen-
 dam & per-
 mittendam
 respondit.
 Itaque
 ille primario
 placide, ius-
 su oraculi,
 salubri ora-
 tione mone-
 re populum,
 indolem do-
 minationis
 regia, & su-
 perba impe-
 ria exponere,
 servitutem dete-
 stari.
 Ad ex-
 tremum
 contumaci-
 ter perseve-
 rantibus,
 dare Regem
 jubetur.*

Cap. IX.
*Itaque Sau-
 lem, è tribu
 Benjamin.
 Paternas
 afinas qua-
 ritantem.*

19 ה
 21 ט
 27 סבניסין ק'
 א

לכה ונשוכה פן יחדל אבי מן האתנות וראג לנו :
 6 ויאמר לו הנהנא איש אלהים בעיר הזאת והאיש
 נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי
 7 יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה : ויאמר שאול
 לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אול
 מכלינו ושורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו :
 8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בדי
 רבע שקל כסף ונתת לאיש האלהים והגיד לנו את
 9 דרכנו : לפניו ב ישראל כה אמר האיש בלכתו
 לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום
 יקרא לפניו הראה : ויאמר שאול לנערו טוב דברך
 לכה ונלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים :
 11 המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצארת
 12 לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה : ותענינה
 אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום
 13 בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה : כבאכם העיר כן
 תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא
 יאכל העם עד באו כיהוא ברוך הובח אחרי כן
 יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו :
 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא
 15 לקראתם לעלות הבמה : ויהוה גלה
 את און שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר :
 16 כערת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו
 לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים
 17 כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי : ושמואל
 ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרת
 18 אליך זה יעצר בעמי : ויש שאול את שמואל בתוך
 19 השער ויאמר הגידה נא לי איזה בית הראה : ויען
 שמואל

*Eamque ob
 causam de
 via ad se
 consulen-
 dum di-
 gressum.*

שמואל ארץ שאול ויאמר אנכי הראה עליה לפני
 הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכל אשר
 בלבבך אנגיד לך: ולא תגות האכרות לך היום שלשת כ
 הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל
 חמדת ישראל הלווא לך ולכל בית אביך: ויען שאול
 ויאמר הלווא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל
 ומשפחתי הצערה מפל משפחות שבטי בנימן ולמה
 דברת אלי כדבר הזה: ויקח שמואל את שאול ואת
 גערו ויביאם לשכת הויתן להם מקום בראש הקרואים
 והמה בשלשם איש: ויאמר שמואל לטבח תנה
 את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך שים
 אתה עמך: וירם הטבח את השוק והעליה
 וישם לפני שאול ויאמר הנה הנשאר שים
 לפניך אכל כי למועד שמור לך לאמר העם
 קראתי ויאכל שאול עם שמואל ביום
 ההוא: וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאול כה
 על הגג: וישכמו ויהי בעלורת השחר ויקרא
 שמואל אל שאול הגג לאמר קומה ואשלחך ויקם
 שאול ויצאו שניהם הוא ושמואל החוצה:
 המה יורדים בקצה העיר ושמואל אמר אל שאול
 אמר לנער ויעבר ל פנינו ויעבר ואתה עמד ביום
 ואשמיעך את דבר אלהים:

Samuel de regi a dignitate ipsi delata admo- net.

Exceptum- que convi- vio.

Nomnulla secretius cum eo col- locutus, an- tequam ab- mitteret.

Cap. X. Sacerdotale oleo inun- ctum conse- crat in Re- gem: ip- sumque di- vine voca- tionis ma- nifestus si- gnis certum facit.

ויקח שמואל ארץ פך השמן ויצק על ראשו וישקהו
 ויאמר הלווא כי משחק יהורה על נחלתו לנגיד:
 בלכתה היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קבורת
 רחל בגבול בנימן בצלצה ואמרו אליך נמצאו
 האתנורת אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את
 דברי האתנורת וראג לכם לאמר מה אעשה לבני:
 וחלפת

3
4
ה
6
7
חיי
8
9
11
12
13
14
חח
באחנ
ט

3 וחלפת משם והלאה ובאר ער אלון תבור ומצאוך
שם שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל
אחר נשא 1 שלשה גדיים ואחד נשא שלשת
4 כפרות לחם ואחד נשא נבל יין: ושאלוך לשלום
ה ונתנו לך שתי לחם ולקחת מדים: אחר כן
תבוא אל גבעת האלהים אשר שם נצבי
פלשתים ויהי כבאך שם העיר ופגעת חבל
נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל
6 וכנור והמה מתנבאים: וצלחה עליך רוח יהוה
7 והתנבית עם ונהפכת לאיש אחר: והיה כי
תבאנה האתת האלה לך עשה לך אשר
8 תמצא ידך כי האלהים עמך: וירדת לפני הגלגל
והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי
שלמים שבעת ימים תוהל עד בואי אליך והודעתני
9 לך את אשר תעשה: והיה כהפנתו שכמו
ללכת מעם שמואל ויהפך לו אלהים לב אחר ויבאו
כל האתת האלה ביום ההוא:

ויבאו שם הגבעתה והנה חבל-
נבאים לקראתו ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא
11 בתוכם: ויהי כל יודעו מאתמול שלשם ויראו
והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל-
רעהו מה זה היה לבן קיש הגם שאול
12 בנביאים: ויען איש משם ויאמר ומי אביהם
על כן היתה למשל הגם שאול בנביאים:
13 14 ויכל מהתנבורת ויבא הבמה: ויאמר דוד שאול
אליו ואל נערו אין הלכתם ויאמר לבקש את
האתנות ונראה כי אין ונבוא אל שמואל:
15 ויאמר דוד שאול הגידה נבא לי מה אמר
ח א א h לכם

לכם שמואל : ויאמר שאול אל דודו הגר הגיד לנו כי נמצאו האתונות ואת דבר המלוכה לא הגיד לו אשר אמר שמואל :

17 ויצעק שמואל את העם אל

Samuel in publico con-ventu gra-viter cum populo ex-postulat: et fortitione designatum à Deo Regem populo sistit.

18 יהורה המצפה : ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים אתכם :

19 ואתם היום מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עלינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיכם ולא לפיכם : ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל כ

21 וילכד שבט בנימן : ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי וילכד שאול בן קיש ויבקשהו ולא נמצא : וישאלו עוד ביהוה הבא עוד הלם איש

למשפחתו קרי

22 בסמקא באמצע בסוק

23 ויאמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים : וירצו ויקחהו משם ויתיצב בתוך העם ויגבה מכל העם

24 משכמו ומעלה : ויאמר שמואל אל כל העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו חי המלך :

ג' דגושה

שמואל אל העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לביתו : וגם שאול הלך לביתו גבעתהו וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם : ובני בליעל אמרו מה ישענו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש :

Cap. XI. Is Naha-schum Am.

ויעל נחש העמוני ויחן על יביש גלעד ויאמרו כל אנשי

כשכ קר

מחוס

1

2

3

המסרת קרה

*monitarum Regem, ar-
ctā obsidio-
ne Fabesti-
tas premen-
tam, ipsif-
que indi-
gnas dedi-
tionis leges
statuentem,
dextros uti
oculos sibi
effodiendos
traderent.
6 Summā
diligentiā,
copioso col-
lecto exer-
citu,*

2 אַנְשֵׁי יִבִישׁ אֶל־נַחַשׁ כִּרְת־לָנוּ בְרִית וְנַעֲבֹדְךָ : וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים נַחַשׁ הָעֲמוּנִי כִּזְזֹת אֲכָרוֹת לָכֶם בְּנִקּוֹר לָכֶם כָּל־
 3 עֵין יִמִּין וְשִׁמְתִּיהָ חֲרָפָה עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 זְקֵנֵי יִבִישׁ הֲרָף לָנוּ שְׁבַעַת יָמִים וְנִשְׁלַחָה מִלְּאֲכִים בְּכָל־
 גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְאִם־אֵין מוֹשִׁיעַ אֶתָּנוּ וַיִּצְאָנוּ אֵלֶיךָ :
 4 וַיָּבֹאוּ הַמְּלָאכִים גִּבְעַת שְׂאוּל וַיְדַבְּרוּ הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי
 הָהָעָם וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעָם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ : וַהֲנֵה שְׂאוּל
 בָּא אַחֲרַי הַבִּקֵּר מִן־הַשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מַה־לָּעָם כִּי
 6 יִבְכוּ וַיִּסְפְּרוּ לּוֹ אֶת־דְּבָרֵי אַנְשֵׁי יִבִישׁ : וַתִּצְלַח־רוּחַ
 אֱלֹהִים עַל־שְׂאוּל בְּשִׁמְעוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר
 7 אַפּוֹ מְאֹד : וַיִּקַּח צֶמֶד בָּקָר וַיִּנְתַּחֲהוּ וַיִּשְׁלַח בְּכָל־גְּבוּל
 יִשְׂרָאֵל בְּיַד הַמְּלָאכִים : לֵאמֹר אִשֶׁר אֵינָנו יִצְאָ
 אַחֲרַי שְׂאוּל וְאַחֲרֵי שְׂמוּאֵל כֹּה יַעֲשֶׂה לְבַקְרוֹ וַיִּפְּלֵ
 8 פַּחַד יְהוָה עַל־הָעָם וַיִּצְאוּ כָּאִישׁ אַחֲדָה : וַיִּפְקְדֵם בְּבֹזֵק
 וַיְהִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלְפֵי וְאִישׁ יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים
 9 אֶלְפֵי : וַיֹּאמְרוּ לְמִלְּאֲכִים הַבָּאִים כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ
 יִבִישׁ גִּלְעָד מַחַר תְּהִיָּה לָכֶם תְּשׁוּעָה בְּחַם הַשָּׁמֶשׁ
 10 וַיָּבֹאוּ הַמְּלָאכִים וַיְגִידוּ לְאַנְשֵׁי יִבִישׁ וַיִּשְׂמְחוּ : וַיֹּאמְרוּ
 אַנְשֵׁי יִבִישׁ מַחַר נִצָּא אֵלֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָנוּ כְּכָל־הַטּוֹב
 11 בְּעֵינֵיכֶם : וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיִּשֶׁם שְׂאוּל
 אֶת־הָעָם שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ־הַמַּחֲנֶה
 כְּאֶשְׁמֶרֶת הַבִּקֵּר וַיָּבֹאוּ אֶת־עֲמוּן עַרְתָּם הַיּוֹם וַיְהִי
 12 הַנִּשְׁאָרִים וַיִּפְצְלוּ לְאַנְשֵׁי אַרְוֵבָם שְׁנַיִם יָחִיד : וַיֹּאמֶר
 הָעָם אֶל־שְׂמוּאֵל מִי הָאֵמֵר שְׂאוּל יִמְלֹךְ עָלֵינוּ תָּנוּ
 13 הָאֲנָשִׁים וְנִמְתָּם : וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לֹא־יוֹמֶרֶת
 אִישׁ בְּיָוֶם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה תְּשׁוּעָה
 בְּיִשְׂרָאֵל :

*Ingenti cla-
de fundit,
fugatque ;
& urbem
obsidione li-
berat.*

*Tum Saul
iteratō &
publicē à
muele inungitur.*

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעָם לָכוּ וְנִלְכְּהָ הַגִּלְגָּל וְנַחֲדָשׁ
 ה ב 2 H h שם

כשמעו קרי

כחם קרי

השחרת קרי

שם המלוכה: וילכו כל העם הגלגל וימלכו שם טו
את שאול לפני יהוה בגלגל ויזכו שם זכחים
שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל אנשי ישראל
עד מאד:

ויאמר שמואל אל כל ישראל הנרה שמעתי יב

Cap. XII.
Samuel co-
ram uni-
verso popu-
lo rationem
gesta à se
Reipublica
exponit.

בקלכם לכל אשר אמרתם לי ואמליך עליכם
מלך: ועתה הנרה המלך מתהלך לפניכם
ואני זקנתי ושכתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי
לפניכם מנערי עד היום הזה: הנני ענובי נגדי יהוה
ונגד משיחו את שורימי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת
מי עשקתי את מי רצותי ומירמי לקחתי כפר ואעלים
עיניכו ואשיב לכם: ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו
ולא לקחת מיד איש מאומה: ויאמר אליהם עד יהוה ה
בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה

ויאמרו סביר

ויאמר עד: ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה
את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם

Deinde Dei
beneficia
longo ordi-
ne recenset;
ipsumque
ingrati-
tudinem &
perfidiam
arguit.

מארץ מצרים: ועתה התיצבו ואשפטה אתכם לפני
יהוה ארת כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת
אבותיכם: כאשר בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם
אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ויצאו
את אבותיכם ממצרים וישבו במקום הזה: וישכחו
את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד סיפרא שר צבא
הצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: ויזעקו

ויאמרו ק

אל יהוה ויאמר חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את
הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו
ונעבדך: וישלח יהוה את רבעל ואת ברן ואת יפתח
ואת שמואל ויצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבנו
בטח: ויהראו כי נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו

לי

לִּי לֹא כִּי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ וַיְהוֹה אֱלֹהֵיכֶם מִלְּכֶם :
 13 וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם אֲשֶׁר שָׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה
 14 נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ : אִם תִּירָאוּ אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם
 אֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֹרֶז־פִּי יְהוָה וְהִיתֶם
 גַּם־אֲתֶם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר־מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחַר יְהוָה
 15 וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת־פִּי
 16 יְהוָה וְהִיתָה יַד־יְהוָה בְּכֶם וּבְאֲבוֹתֵיכֶם : גַּם־עַתָּה
 הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדְּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה
 17 לְעֵינֵיכֶם : הֲלוֹא קִצְר־חַטִּיִּים הָיוּ אֲקִרָא אֶל־יְהוָה
 וַיִּתֵּן קֶלֶת וּמָטָר וּדְעוּ וּרְאוּ כִּי־רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר
 18 עָשִׂיתֶם בְּעֵיני יְהוָה לְשֹׂאֵל לְכֶם מֶלֶךְ : וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֶל־
 19 אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קֶלֶת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא
 כָּל־הָעָם מְאֹד אֶת־יְהוָה וְאֶת־שְׁמוֹ אֶל : וַיֹּאמְרוּ כָל־
 הָעָם אֶל־שְׁמוֹ אֶל הַתְּפַלֵּל בְּעַד־עֲבֹרֶיךָ אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאַל־נִמּוֹת כִּי־יִסְפְּנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ רַעֲוָה
 בְּלִשְׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ : וַיֹּאמֶר שְׁמוֹ אֶל־הָעָם אֶל־תִּירָאוּ
 אֲתֶם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל־הַרְעָה הַזֹּאת אֲךָ אֶל־תְּסוּרוּ
 מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לִבְבְּכֶם :
 21 וְלֹא תְסוּרוּ כִּי אַחֲרַי הִרְגֵהוּ אֲשֶׁר לֹא־יִוָּעִלוּ וְלֹא
 22 יִצְלוּ כִּי־תְהוֹהֵמָה : כִּי־לֹא־יִשֵּׁשׂ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעִבּוֹר
 23 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי־הוּאֵיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתֶכֶם לֹלְעָם : גַּם
 אֲנִכִּי חָלִילָה לִּי מִחַטָּא לִיְהוָה מִחֹרֵל לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם
 24 וְהוֹרִיתִי אֲתֶכֶם בְּרֹדֶךָ הַטּוֹבָה וְהִשְׁרָה : אֲךָ יִירָאוּ אֶת־
 יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל־לִבְבְּכֶם כִּי־רָאוּ אֶת־
 כֹּה אֲשֶׁר־הִגְדֵל עִמָּכֶם : וְאִם־הִרְעַתְרֵנוּ גַם־אֲתֶם גַּם־
 מִלְּכֶם תִּסְפּוּ :

*Ipsosque,
 tanquam
 presenti nu-
 mine, edito
 celitus si-
 gno, percel-
 lit.*

*Tandem
 consterna-
 tos confir-
 mat, & ad
 sincerum
 Dei cultum
 cohortatur.*

א 13 בֵּן־שָׁנָה שֹׂאֵל בְּמִלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל :
 2 וַיִּבְחַר־לוֹ שֹׂאֵל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיְהִיו עִם־
 שֹׂאֵל H h 3 ג ח

Cap. XIII.
 Bellum ite-
 rum cum
 Philistæis,

שָׂאוֹל אֶלְפִים בְּמִכְמֹשׁ וּבְהָרִית אֵלֹהֵי הַיּוֹם עִם

caso ipso-
rum presi-
dio a Jona-
thane.

יֹנָתָן כְּגִבְעַת בְּנִימִין וַיִּתֵּר הָעַם שְׁלַח אִישׁ לְאַהֲלוֹ :

וַיֵּךְ יֹנָתָן אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר כְּגִבְעָה וַיִּשְׁמְעוּ 3

פְּלִשְׁתִּים וּשְׂאוֹל תִּקַּע בְּשׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר

יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים : וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִבְחָה 4

שְׂאוֹל אֶת־נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם־נִבְאֵשׁ יִשְׂרָאֵל

Saul Gil-
gale conve-
nire exer-
citus ju-
bet.

בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ הָעַם אַחֲרֵי שְׂאוֹל הַגִּלְגָּל : וּפְלִשְׁתִּים ה

נִאֲסְפוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלְפֵי רֶכֶב וּשְׁשַׁת

אֶלְפִים פָּרָשִׁים וְעַם כְּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַרְתֵּי הַיָּם לְרֶב

וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְמֹשׁ קְדַמַּת בֵּית־אֹנָן : וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל 6

רָאוּ כִּי־צָר־לוֹ כִּי נִגַּשׁ הָעַם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעַם בְּמַעְרֹת

וּבְחֹתָמִים וּבְסַלְעִים וּבְצִרְחִים וּבְבָרוֹת : וְעִבְרִים עָבְרוּ 7

אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ גִּדְוָגֶלְעָד וּשְׂאוֹל עֹדְנֹו בְּגִלְגָּל וְכָל־

Ibi cum se-
ptem dies
Samuelem
oppertus
fuisse, ut
sacrificium
Deo fieret :
tardante
illo, cum
populus di-
laberetur,
ipse sacra
obtulit.

ויחל קרי

הָעַם חָרְדוּ אַחֲרָיו : וַיַּחֲלֵי שְׁבַע־יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר 8

שְׂאוֹל וְלֹא־בָא שְׂמוּאֵל הַגִּלְגָּל וַיִּפֶּן הָעַם מֵעָלוֹ :

וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל הֲגִישׁוּ אֵלַי הַעֲלֵה וְהַשְׁלֵמִים וַיַּעַל הָעֵלָה : 9

וַיְהִי כִּכְלָתוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֵלָה וְהִנֵּה שְׂמוּאֵל בָּא וַיִּצְאֵי

שְׂאוֹל לְקִרְאָתוֹ לְבָרְכוֹ : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל מַה עָשִׂיתָ 11

וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל כִּי־רָאִיתִי כִּי־נִפֶּן הָעַם מֵעָלוֹ וְאַתָּה לֹא־

בָּאת לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֹאֲסְפִים מִכְמֹשׁ :

וַיֹּאמֶר עֲתָה יִרְדּוּ פְּלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי־יְהוָה לֹא 12

חָלִיתִי וְאַתָּה אֶפְקוֹ וְאַעֲלֵה הָעֵלָה : וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵל־ 13

שְׂאוֹל נִסְכַּלְתָּ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר צִוְּךָ כִּי עֲתָה הִכִּין יְהוָה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֶל־

" Samuel
ipsum gra-
viter incre-
pat, impe-
riumque
non valde
diuturnum
fore, vati-
cinatur.

יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם : וְעֲתָה מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תִקּוּם בְּקִשׁ 14

יְהוָה לֹו אִישׁ כְּלָבְבוֹ וַיִּצְוֶהוּ יְהוָה לְנָגִיד עַל־עַמּוֹ כִּי לֹא

Famque
metus
omnem
exercitum

שָׁמַרְתָּ אֶת־צִוְּךָ יְהוָה : וַיִּקַּם טו

שְׂמוּאֵל וַיַּעַל מִן־הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בְּנִימִין וַיִּפְקֹד שְׂאוֹל אֶת־

הָעַם

1028

א 9

pervaserat, & plerique in latebras se abiderant: Saul vero & Jonathan, cum paucis inermibus, Gibe & Benjaminis castra habent.

16 העם הנמצאים עמו כשש מאות איש : ושאול וינתן בנו והעם הנמצא עמם ישיבים בגבע בנימן ופלשתים

17 חנו במכמש : ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש אחר יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל :

18 והראש אחר יפנה דרך בית חרון והראש אחר יפנה דרך הגבול הנשקף על גיהצבעים

19 המדברה : וחרש לא ימצא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או כחנית :

20 וירדו כל ישראל הפלשתים לטוש איש את מחרשתו ואת אתוואת קרדמוואת מחרשתו :

21 והיתה הפצירה פים למחרשות ולארתים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הרבן :

22 והיה ביום מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאול ואת יונתן ומצא לשאול וליונתן בנו : ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכמש :

א"ך

Cap. XIV. Ibi Jonathan auctori consilio, solo armigero comite, castra hostium subit, & viginti ferè ex hostibus interemptis, ingenti terrore universum eorum exercitum percellit.

ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב פלשתים אשר מעבר הלו ולאביו לא הגיד :

2 ושאול יושב בקצה הגבעה תחת הרמון אשר במגרון והעם אשר עמו כשש מאות איש :

3 ואחירה בן אחטוב אחי אי כבודי בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלה נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך יונתן :

4 ובין המעברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שן הסלע מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם האחר ה בוצין ושם האחר סנה :

5 השן האחר מצוק מצפון מול מכמש והאחר מנגב מול גבע :

6 ויאמר יונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה ואולי יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעצור האלה

H h 4 ד ח להושיע

7 להושיע ברב או במעט : ויאמר לו נשא כליו עשרה
 כל אשר בלבבך נטה לך הנני עמך בלבבך :
 8 ויאמר יהונתן הנר אנחנו עברים אל האנשים
 ונגלינו אליהם : אם כה אמרו אלינו דמו עד הגיענו
 אליכם ועמרנו תחתינו ולא נעלה אליהם : ואם כה י
 אמרו עליו עלינו ועלינו כי נתנם יהורו בידנו וזה לנו
 האות : ויגלו שניהם אל מצב פלשתים ויאמרו 11
 פלשתים הנר עברים יצאים מן החרים אשר
 התחבאו שם : ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת 12
 נשא כליו ויאמרו עליו אלינו ונודיעה אתכם דבר
 ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי נתנם יהורו
 ביד ישראל : ויעל יונתן על ידיו ועל דגליו ונשא כליו 13
 אחריו ויפלו לפני יונתן ונשא כליו ממותת אחריו :
 ויהי המכה הראשונה אשר הכה יונתן ונשא כליו 14
 בעשרים איש כבחיצי מענה צמד שרה : ויהי חרדה 15
 במחנה בשרה ובכל העם המצב והמשחית חרדו
 גם המה ותרגזו הארץ ויהי לחרדת אלהים : ויראו 16
 הצפים לשאול בגבעת בנימין והנה ההמון נמוג וילך
 17 והלם : ויאמר שאול לעם אשר
 אתו פקדו נא וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין
 18 יונתן ונשא כליו : ויאמר שאול לאחיה הגישרה ארון
 האלהים כי היה ארון האלהים ביום ההוא ובני
 19 ישראל : ויהי עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר
 במחנה פלשתים וילך הלוח ורב
 ויאמר שאול אל הכהן אסף ירך :
 ויזעק שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד המלחמה ב
 והנה היתה חרב איש בריעה והומה גדולה מאד :
 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו
 עמם

*Quod ubi
 Saul ani-
 madvertit,
 suis prope
 eductis, fu-
 gientes per-
 sequitur.*

מסק
 באמצע
 מסוק

26

וחארי

7

עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם ישראל
 22 אשר עם שאול ויונתן: וכל איש ישראל
 המתחבאים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים
 23 וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: וישע
 יהוה ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה
 24 את בית און: ואיש ישראל נגש ביום ההוא ואל
 שאול את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם
 ער הערב ונקמתי מאיבי ולא טעם כל העם לחם:
 26 כה וכל הארץ באו ביערויהי דבש על פני השדה: ויבא
 העם אל היער והנה הלך דבש ואין משיגו אל פיו
 27 כי ירא העם את השבעה: ויונתן לא שמע בהשביע
 אביו את העם וישלח את קצה המטה אשר בידו
 ויטבל אותה ביערת הדבש וישב ידו אל פיו ותראנה
 28 עיניו: ויען איש מהעם ויאמר השבע השביע אביך
 את העם לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום
 29 ויעף העם: ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ ראוי
 לנא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה: אף כי
 לוא אכל אכל היום העם משלל איביו אשר מצא כי
 31 עתה לא דבתה מכה בפלשתים: ויכו ביום ההוא
 32 בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם מאד: ויעש
 העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו
 33 ארצה ויאכל העם על הדם: ויגידו לשאול לאמר הנה
 העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדתם
 34 גלו אלי היום אבן גדולה: ויאמר שאול פצו בעם
 ואמרתם להם הנישו אלי איש שורו ואיש שיהו
 וישחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל
 אל הדם ויגשו כל העם איש שורו בידו הלילה
 לה וישחטו שם: ויבן שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות
 מזבח

Et addit
 execratio-
 ne per exer-
 citum edici
 jubet, ne
 quis nisi
 confectis
 hostibus,
 cibum ca-
 piat.
 27 Fona-
 than, ejus
 rei ignarus,
 è summa
 virgâ mel
 sylvestre
 degustat.

ותאונה ק

ויעט קרי
 השלל קרי

36 מִזְבַּח לַיהוָה: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נִרְדָּה אַחֲרָי

פְּלִשְׁתִּים לִלְהוֹנְכֹזָה בָּהֶם יַעַר אֹרֶן הַבְּקָר וּלְאַנְשֵׁי אֹרֶן

בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה

וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן נִקְרְבָה הֶלֶם אֶל הָאֱלֹהִים: וַיִּשְׁאַל

שָׁאוּל בָּאֱלֹהִים הָאֹרֶן אַחֲרָי פְּלִשְׁתִּים הַתְּתַנֵּם בְּיַד

38 יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל גִּשּׁוּ הֶלֶם

כָּל פְּנֹת הָעָם וְרַעְיוֹרָאוּ בְּמַה הִיְתָה הַחֲטָאֵת הַזֹּאת

39 הַיּוֹם: כִּי חִי־יְהוָה הַמּוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם־יִשְׁנֹו

בַּיּוֹתָן בְּנֵי כִי־מוֹת יָמוֹת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל הָעָם: וַיֹּאמֶר מֶ

אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תְּהִיוּ לַעֲבָר אַחַד וְאֲנִי וַיּוֹתֵן בְּנֵי

נְהִיָּה לַעֲבָר אַחַד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל־שָׁאוּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ

41 עֲשֵׂה: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲבָרָה

42 תָּמִים וְיִלְכַד יוֹנָתָן וְשָׁאוּל וְהָעָם יֵצְאוּ: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל

43 הַפִּילוּ בֵּינִי וּבֵין יוֹנָתָן בְּנֵי וְיִלְכַד יוֹנָתָן: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל

אֶל־יוֹנָתָן הַגִּידָה לִּי מַה עָשִׂיתָה וַיַּגִּד לוֹ יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר

טַעַם טַעַמְתִּי בְּקִצָּה הַמָּטָה אֲשֶׁר־בְּיַד־יָמֵי מַעַט דָּבַשׁ הִנְנִי

44 אָמוֹת: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה־עָשָׂה אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף

45 כִּי־מוֹת תָּמוֹת יוֹנָתָן: וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׁאוּל הַיּוֹנָתָן מַה

יָמוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הִישׁוּעָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל

חֲלִילָה חִי־יְהוָה אִם־יִפְלַ מְשַׁעֲרֵת רֹאשׁוֹ אֲרֻצָּה כִּי

עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־יוֹנָתָן

46 וְלֹא־מָת: וַיַּעַל שָׁאוּל מֵאַחֲרָי

47 פְּלִשְׁתִּים וּפְלִשְׁתִּים הִלְכוּ לְמַקּוֹמָם: וְשָׁאוּל

לָכַד הַמְּלוֹכָה עַל־יִשְׂרָאֵל וַיִּלְחַם סָבִיב בְּכָל־אִיבֵיו

בְּמוֹאֵב וּבְבְנֵי־עַמּוֹן וּבְאֲדוּם וּבְמִלְכֵי צוּבָה וּבְפְלִשְׁתִּים

48 וּבְכָל־אֲשֶׁר־יִפְנֶה יְרֻשִׁיעַ: וַיַּעַשׂ חֵיל וַיִּךְ אֶת־עַמְלֵק

49 וַיִּצֵל אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד־שָׁחַד: וַיְהִי

בְּנֵי שָׁאוּל יוֹנָתָן וַיִּשׁוּי וּמִלְכֵי־שׁוּעַ וְשֵׁם שְׁתֵּי בָנָיו שֵׁם

הַבְּכִירָה

Quod ubi Regi ex Dei ira (nam petito oraculo nulla responsa dabantur) compertum est, morte affici filium voluit.

Sed re centi juvenis merito discussum supplicium, & intercedenti populo condonatum est. 47 Reliqua Saulis bella, & res gesta, itemque genus, & progenies, summam recensentur.

מסמק במציע 37 מסוק

א ה ז

3 הַבְּכִירָה מְרֹב וְשֵׁם הַקְּטָנָה מִיכָל: וְשֵׁם אִשְׁתֵּי שָׁאוּל
 אַחֲזִנְעָם בַּת־אֲחִימֶעַז וְשֵׁם שְׂרָצְבָאוּ אֲבִינָר בֶּן־נָר הַדּוֹד
 51 שָׁאוּל: וְקִישׁ אֲבִי־שָׁאוּל וְנָר אֲבִי־אֲבִינָר בֶּן־אֲבִי־אֵל:
 52 וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה חֲזָקָה עַל־פְּלִשְׁתִּים
 כָּל־יְמֵי שָׁאוּל וַרְאֵה שָׁאוּל כָּל־אִישׁ גְּבוּר וְכָל־בֶּן־חַיִל
 וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו:

Cap. XV.
 Samuel à
 Deo moni-
 tus Saulem
 adit, ver-
 bis Domini
 nuncians,
 ut bellum
 Amalekitis
 inferret;
 addito in-
 terdicto, ut
 gentem pe-
 nitus ex-
 scinderet,
 nec quic-
 quam ex
 prada ho-
 stium sibi
 servaret.

Ille Amale-
 kitis caesis,
 Regem &
 opima spo-
 lia, contra
 divinum
 imperium,
 servavit.

Quo facto
 offensus
 Deus ipsum
 rejicit,

א טו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל אֲתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֶךָ
 לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי
 2 יְהוָה: כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת פְּקֹדֹתַי
 אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּךְ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂם לְךָ בְּדָרְךָ
 3 בְּעַלְתּוֹ מִמְּצָרִים: עַתָּה לָךְ וְהִכִּיתָ אֶת־עַמְּלֵק
 וְהִחַרְמְתָם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְוֹלָא תַחְמַל עָלָיו וְהִמַּתָּהּ
 מֵאִישׁ עַד־אִשָּׁה מֵעוֹלָל וְעַד־זֶנֶק מִשׁוֹר וְעַד־שֶׁה
 4 מִגְּמַל וְעַד־חֲמוֹר: וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל אֶת־
 הָעָם וַיִּפְקְדֵם בְּטַלְאִים מֵאֲתִים אֶלֶף רִגְלֵי וְעֶשְׂרֵת
 ה אֲלָפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה: וַיָּבֹא שָׁאוּל עַד־עִיר עַמְּלֵק
 6 וַיִּרְבַּ בְּנַחַל: וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַקִּינִי לְכוּ סְרוּ רֵדּוֹ
 מִתּוֹךְ עַמְּלֵקִי פֶן־אֶסְפֹּךְ עִמּוֹ וְאַתָּה עֲשִׂיתָ חֶסֶד עִם־
 כָּד־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעִלּוֹתָם מִמְּצָרִים וַיִּסַּר קִינִי
 7 מִתּוֹךְ עַמְּלֵק: וַיִּקֶּן שָׁאוּל אֶת־עַמְּלֵק מִחֻוִּילָה
 8 בַּיּוֹם שׁוֹר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מְצָרִים: וַיִּתְּפֵשׂ אֶת־אֹגֶן
 מֶלֶךְ עַמְּלֵק חַי וְאֶת־כָּל־הָעַם הַחֲרִים לְפִי־חֶרֶב:
 9 וַיַּחְמַל שָׁאוּל וְהָעָם עַל־אֹגֶן וְעַל־מִיטֵב הַצֹּאֵן
 וְהַבָּקָר וְהַמְּשָׁנִים וְעַל־הַכְּרִים וְעַל־כָּל־הַטּוֹב וְלֹא
 אָבּוֹ הַחֲרִימָם וְכָל־הַמֶּלֶאכֶה נִמְבֹזֶה וְנִמָּס אֶתָּה
 הַחֲרִימוּ:

י יי וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל־שְׁמוּאֵל לֵאמֹר: נִחַמְתִּי בִּי־
 הַמֶּלֶכְתִּי אֶת־שָׁאוּל לְמֶלֶךְ כִּי־שָׁב מֵאַחֲרַי וְאַתָּה־
 דְּבָרִי

הפטר
 וכו'

דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה
 12 כל הלילה: וישכם שמואל לקראת שאול בבקר
 ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה והנה מצב
 13 לו ידויסב ויעבר וירד הגלגל: ויבא שמואל אל
 שאול ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה הקימת את
 14 דבר יהוה: ויאמר שמואל ומה קול הצאן הזה באזני
 וקול הבקר אשר אנכי שמע: ויאמר שאול מעמלקי טו
 הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן והבקר למען
 זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החרמנו:
 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה לך את אשר
 16 דבר יהוה אלי הלילה ויאמרו לו דבר:
 17 ויאמר קרי שמואל הלוא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי
 ישראל אתה וימשחך יהוה למלך על ישראל: וישלחך
 18 יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החטאים את
 עמלק ונלחמת בו עד כלותם אתם: ולמה לא שמעת
 19 בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני
 יהוה: ויאמר שאול אל שמואל אשר כ
 שמעת בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה
 ואביא את אנג מלך עמלק ואת עמלק החרמתי:
 פחח כספ
 ויקח העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם לזבח
 21 ליהוה אלהיך בגלגל:
 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול
 יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים: כי
 23 חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את
 דבר יהוה וימאסך ממלך:
 24 ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי ארת פי יהוה
 ואת דבריך כי ראיתי את העם ואשמע בקולם: ועתה כה
 שאנא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה:
 ויאמר

regnoque
 privare
 constituit,
 & Samue-
 lem adire
 Saulem,
 atque ista
 nunciare
 jubet.

פחח כספ

17 ויאמר קרי

פחח כספ

פסק
 באמי
 פסק

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל לֹא אָשׁוּב 26

עִמָּךְ כִּי מֵאִסְתָּהּ אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסְךָ יְהוָה מֵהַיּוֹרֵת מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסַּב שְׂמוּאֵל לִלְכֹת וַיַּחֲזֹק בַּכֶּנֶף 27

Qui dicta Dei Sauli refert.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל קִרְע 28

יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיְךָ הַיּוֹם וַנִּתְּנָה לְרֵעֶךָ

הַטּוֹב מִמֶּךָ׃ וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנְחַס כִּי 29

לֹא אָדָם הוּא לְהִנְחָס׃ וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי עִתָּה כִּבְדַנְיָא

נִגְדָה זְקַנִי עָמִי וְנִגְדָה יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עָמִי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי 30

לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וַיֵּשֶׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל וַיִּשְׁתַּחוּ 31

שָׁאוּל לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הֲגִישׁוּ 32

אֵלַי אֶת-אַגַּן מֶלֶךְ עַמְלִק וַיִּלֶךְ אֵלָיו אַגַּן מֵעַדְנָת וַיֹּאמֶר 33

Et in indignandis, occiso Agago, domum redit.

אַגַּן אֶכֶן סָר מֵרְהוּמוֹת׃ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל 33

כַּאֲשֶׁר שָׁכְלָה נָשִׁים חֲרָבְךָ כֵּן תִּשְׁכַּל מִנָּשִׁים אִמְךָ 34

וַיִּלֶךְ שְׂמוּאֵל הַרְמַתָּה וּשְׁאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ וַגְּבַעַת 34

לָהּ שָׁאוּל׃ וְלֹא יָסַף שְׂמוּאֵל לִרְאוֹת אֶת-שָׁאוּל עַד-יוֹם 35

מוֹתוֹ כִּי-הִתְאַבֵּל שְׂמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל וַיְהוֶה נַחֵם כִּי 35

Cap. XVI. Mox, à Domino monitus, Bethlehemum proficiscitur.

אֵין הַמֶּלֶךְ אֶת-שָׁאוּל עַל-יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה 36

אֶל-שְׂמוּאֵל עַד-מָתַי אֶתְּרֹם תִּתְּאָבֵל אֶל-שָׁאוּל וְאֲנִי 36

מֵאִסְתּוֹ מִמְּלֶכֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל מִלֵּיל קִרְנָךְ שֶׁמֶן וְלֶךְ 37

אֲשַׁלַּח אֶל-יְשֵׁי בֵּית הַלַּחְמִי כִּי רִאִיתִי בִבְנוֹי לִי מֶלֶךְ׃ 37

וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶיךָ וַשְׁמַע שָׁאוּל וַהֲרַגְנִי 38

וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲגַלְתָּ בְקָר תִּקַּח בְּיָדְךָ 39

וַאֲמַרְתָּ לְזִבְחַ לַיהוָה בָּאתִי׃ וַקְרֵאתָ לִישֵׁי בִזְבַח וְאֲנִי 39

אֹדִיעֶךָ אֶת-אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה וּמִשַּׁחַת לִי אֶת אֲשֶׁר אִמַּרְתָּ 40

לְעַלְיֶיךָ׃ וַיַּעַשׂ שְׂמוּאֵל אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַיָּבֵא בֵּית 40

לַחֵם וַיַּחֲרִדוּ זְקַנֵי הָעִיר לִקְרֹאתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלֹם בּוֹאֵךְ׃ 41

הַ וַיֹּאמְרוּ שְׁלֹם לְזִבְחַ לַיהוָה בָּאתִי הֲתִקְדְּשׁוּ וּבָאתֶם 42

אֵתִי 42

פסקא
באמצע
סמוך

אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם
לזבח: ויהי כבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד
יהוה משיחו: ויאמר יהוה אל שמואל

אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו
כיו לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים הל' בפחח

ויהוה יראה ללכב: ויקרא ישי אל אבינרב ויעברו
לפני שמואל ויאמר גם כזה לא בחר יהוה: ויעבר
ישי שמרו ויאמר גם כזה לא בחר יהוה: ויעבר ישי
שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא

בחר יהוה באלה: ויאמר שמואל אל ישי התמו
הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן
ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד

באו פה: וישלחו וביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים
וטוב ראי

Et Davi-
dem, pa-
rentis Isai
pecora pa-
scentem, in-
terque filios
natu mini-
mum, Re-
gem conse-
crat: quem
Deus regale
spiritu in-
duit.

פסק
באמצע
13 פסוק

ויאמר יהוה קום משחהו כי זה הוא: ויקח שמואל
את קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח
יהוה אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך

הרמתה: ורוח יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח
רעה מאת יהוה: ויאמרו עבדי שאול אליו הנה נא

רוח אלהים רעה מבעתך: יאמר נא אדננו עבדך
לפניך יבקשו איש ידע מנגן בפנור והיה בהיות עליך

רוח אלהים רעה ונגן בידו וטוב לך: ויאמר שאול
אל עבדיו ראדנא לי איש מיטיב לנגן והביאתם

אלי: ויען אחר מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן
לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה

וגבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: וישלח שאול
מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי את דוד בנך אשר

בצאן: ויקח ישי חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד כ
וישלח

ועז

קמין
כזק

Ille autem à Saule inter ministros regios assumitur.

23 Regisque animum, cum identidem à malo spiritu excitaretur, cithara cantu permulcet.

Cap. XVII. Philisthaeis iterum arma inuentibus, cum ex adverso acies constitissent,

4 Goliath, vir inusitata magnitudinis & roboris: extra hostium ordines progressus, ferocibus verbis, Israelitas ad singularem pugnam provocat.

21 וישלח ביד דוד בנו אל שאול : ויבא דוד אל שאול
22 ויעמד לפניו ויאבהו מאד ויהילו נשא כלים : וישלח
שאול אל ישי לאמר יעמדנא דוד לפני כי מצא חן
33 בעיני : והיה בהיות רוח אלהים אל שאול ולקח דוד
את הכנור ונגן בידו ורוח לשאול וטוב לו וסרה מעליו
רוח הרעה :

א רן ויאספו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו שוכה
אשר ליהודה ויחנכו בין שוכה ובין עזקה באפס דמים :

2 ושאול ואישי ישראל נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו
3 מלחמה לקראת פלשתים : ופלשתים עמרים אל
ההר מזה וישראל עמרים אל ההר מזה והניא

4 ביניהם : ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית
ה שמו מגר גבהו שש אמות וזרת : וכובע נחשת על
ראשו ושריון קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון

6 חמשת אלפים שקלים נחשת : ומצחת נחשת על
7 רגליו וכידון נחשת בין כתפיו : וחץ חניתו כמנור
ארגים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל ונשא

8 הצנה הלך לפניו : ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל
ויאמר להם למרה תצאו לערך מלחמה הלו אנכי
הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברור לכם איש ויהר

9 אלי : אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם
לעבדים ואם אני אוכל לו והפתיו והייתם לנו
לעבדים ועבדתם אתנו : ויאמר הפלשתי אני חרפתי

את מערכות ישראל היום הזה תנול לי איש ונלחמה
יחר : וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי
האלה ויחתו ויראו מאד :

11 ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה
12 ושמו ישי ולו שמונה בנים והאיש בימי שאול זקן
בא

קס"ג
פ"ד

12

13 **בַּבְּחַח** בָּנֵי בָאֲנָשִׁים : וַיִּלְכּוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַגְּדֹלִים הַלְכוּ

אֲחֵרֵי־שָׂאוּל לְמַלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הִלְכוּ

בְּמַלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינָדָב וְהַשְּׁלִישִׁי

14 שָׁמָּה : וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וְשֵׁלֶשָׁה הַגְּדֹלִים הִלְכוּ אַחֲרָיו

שָׂאוּל : וְדָוִד הִלֵּךְ וּשְׁבַע מַעַל שָׂאוּל לְרַעוּת אֶת־צֶאֱזָן טו

16 אָבִיו בֵּית־לַחֶם : וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשֹּׁכֵם וְהַעֲרֹבוֹתֵי־צֶבֶב

17 אַרְבַּע־יָמִים : וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְדָוִד בְּנֹו קַח־נָא לְאַחֶיךָ

אֵיפֶת־הַקְּלִיא הַזֶּה וְעֵשֶׂר־הַלֶּחֶם הַזֶּה וְהָרֵץ הַמַּחְנֶנֶה

18 לְאַחֶיךָ : וְאֵת עֵשֶׂר־חֲרִיצֵי־הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תְּבִיא לְשָׂרֵי־

הָאֵלֶּף וְאֵת־אַחֶיךָ תִּפְקַד לְשָׁלוֹם וְאֵת־עֲרֹבְתָם תִּקַּח :

וּשְׂאוּל וְהַמָּה וְכָל־אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בְּעֵמֶק הָאֵלֶּה נִלְחָמִים

עִם־פְּלִשְׁתִּים :

וַיִּשְׁכַּם דָּוִד בְּבֹקֶר וַיִּטֵּשׁ אֶרֶץ־הַצֶּאֱזָן עַל־שֹׁמֵר וַיֵּשֶׁב כ

וַיִּלֶךְ בָּאֲשֶׁר צִוְּהוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּבֵּא הַמַּעֲנֵלָה וְהַחֹל הַיֵּצֵא אֶל־

21 הַמַּעֲרֹכָה וְהִרְעוּ בְּמַלְחָמָה : וַתַּעֲרֹךְ יִשְׂרָאֵל וּפְלִשְׁתִּים

22 מַעֲרֹכָה לְקִרְאֵת מַעֲרֹכָה : וַיִּטֵּשׁ דָּוִד אֶת־הַכֵּלִים

מֵעָלָיו עַל־יַד שׁוֹמֵר הַכֵּלִים וַיִּרֶץ הַמַּעֲרֹכָה וַיִּבֵּא וַיִּשְׁאֵל

23 לְאַחֵיו לְשָׁלוֹם : וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם וְהֵנָּה אִישׁ הַבָּנִים

עוֹלָה גְּלִית הַפְּלִשְׁתִּי שָׁמוּ מִגֵּרַת מִמַּעֲרֹבֵת פְּלִשְׁתִּים

וַיְדַבֵּר בְּדַבְרֵים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד : וְכָל־אִישׁ־יִשְׂרָאֵל

24 בְּרֹאֲוֹתָם אֶת־הָאִישׁ וַיִּנְסוּ מִפְּנֵיו וַיִּירָאוּ מֵאֵד : וַיֹּאמְרוּ כה

אִישׁ־יִשְׂרָאֵל הִרְאִיתֶם הָאִישׁ הָעֹלֶה הַזֶּה כִּי־לַחֲרָף אֶת־

יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִוָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִכְנֹו יַעֲשֶׂרְנוּ וְהַמֶּלֶךְ ו

עֵשֶׂר גְּדוֹל וְאֵת־כְּתוֹ יִתְּנוּ לּוֹ וְאֵת־בֵּית־אָבִיו יַעֲשֶׂה חֶפְשִׁי

בְּיִשְׂרָאֵל :

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הָאֲנָשִׁים הַעֲמִידִים עִמּוֹ לֵאמֹר מַה־

יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכָּה אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי הַלֹּז וְהַסִּיר

חֲרָפָה מֵעַל־יִשְׂרָאֵל כִּי־מִי־הַפְּלִשְׁתִּי הָעוֹלֵה הַזֶּה כִּי־חָרָף

מַעֲרֹכֹת

David pri-
vatis de
causis à pa-
rente ad ca-
stra He-
braeorum
missus

ממערכות קרי

Non ferens
probra
istius Phi-
listhai

סו

התי
בר

מסק
באמ
מסק

27 מערכות אלהים חיים: ויאמר לו העם בדבר הזה
 28 לאמר כה יעשה לאיש אשר יכנו: וישמע אליאב
 אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב
 ברוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן
 ההנה במדבר אני ידעתי את זדנה ואת רע לבבך כי
 29 למען ראות המלחמה ירדת: ויאמר דוד מה עשיתי
 ל עתה הלוא דבר הוא: ויסב מאצלו אל מור אחר
 ויאמר בדבר הזה וישבהו העם דבר בדבר הראשון:
 31 וישמעו הדברים אשר דבר דוד ויגדו לפני שאול
 32 ויקחהו: ויאמר דוד אל שאול אל יפל לב אדם עלי
 33 עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה: ויאמר שאול
 אל דוד לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה
 להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה
 מנערו:

*Certamini
 se offert,
 adhuc ad-
 modum
 adolescens:*

*Fidensque
 Deo, quem
 jam ante
 maximo in
 periculo
 praesentem
 expertus
 fuerat,*

34 ויאמר דוד אל שאול רעה היתה עבדך לאביו בצאן
 35 וקלה וכתא הארי ואת הדוב ונשא זה מהעדר: ויצאתי
 אחריו והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי
 36 בזקנו והכתיו והמיתיו: גם את הארי גם הדוב הכה
 עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחר מהם כי חרף
 37 מערכת אלהים חיים: ויאמר דוד יהוה
 אשר הצילני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד
 הפלשתי הזה ויאמר שאול אל דוד לך
 38 ויהוה יהיה עמך: וילבש שאול את דוד מדיו ונתן
 39 קובע נחשת על ראשו וילבש אתו שריון: ויחגר
 דוד את חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נספה
 ויאמר דוד אל שאול לא אוכל ללכת בפאלה כי לא
 מנסיתי ויסרם דוד מעליו: ויקח מקלו בידו ויבחר לו
 חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם בכלי
 הרעים

סוף
 חזק
 כדוש

פסקא
 באמצע
 פסוק 38

*Baculo tan-
 zium pasto-
 rali, &
 quinque la-*

ט א י

הרעים אשר לו ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל-
 41 הפלשתי וילך הפלשתי הלך וקרב אל דוד והאיש
 42 גשא הצנה לפניו ויבט הפלשתי ויראה את דוד
 43 ויבוהו כי היה נער ואדמני עסיפה מראה ויאמר
 הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא אלי
 44 במקלות ויקלל הפלשתי את דוד באלהיו ויאמר
 הפלשתי אל דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף
 השמים ולבהמת השדה ויאמר דוד אל מה
 הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי
 בא אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל
 46 אשר חרפת היום הזה יסגרך יהוה בידי והכתוך
 והסרתי את ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים
 היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ
 47 כי יש אלהים לישראל וידעו כל הקהל הזה כי לא
 בחרב ובחנית יהושיע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן
 48 אתכם בידנו והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת
 דוד וימהר דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי
 49 וישלח דוד את ידו אל הפלי ויקח משם אבן ויקלע
 ויך את הפלשתי אל מצחו ותטבע האבן במצחו
 ויפל על פניו ארצה ויחזק דוד מן הפלשתי בקלע נ
 ובאבן ויך את הפלשתי וימתהו וחרב אין ביד דוד
 51 וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה
 מתערה וימתהו ויכרת בה את ראשו ויראו
 52 הפלשתים כי מת גבורם וינסו ויקמו אנשי ישראל
 ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד כואב גיא ועד
 שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד
 53 גת ועד עקרון וישבו בני ישראל מדלק אחרי
 54 פלשתים וישטו את מחניהם ויקח דוד את ראש
 הפלשתי

*illis in-
structus in
pralium
progredi-
tur.*

פחה בסם

*Primoque
ictu, misso
è fundâ la-
pide, Phi-
listheum
perculit.*

*Hostes as-
tem omnes
in sugan-
versi, vi-
toriam Is-
raelitis de-
dero.*

א
ויא
P

ל

ש

הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּבְאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וְאֵת כָּלֵיו שֵׁם בְּאֵהָלוֹ :

וּכְרָאוֹת שְׂאוּל אֶת־דָּוִד יָצָא לְקַרְאֵת נה

הַפְּלִשְׁתִּי אָמַר אֶל־אֲבִנֵּר שֶׁר הַצִּבְיָה בֶן־מִיזָה הַנָּעַר

אֲבִנֵּר וַיֹּאמֶר אֲבִנֵּר חִינֵפֶשֶׁךְ הַמֶּלֶךְ אִם־יִדְעָתִי וַיֹּאמֶר 56

הַמֶּלֶךְ שְׂאֵל אֶתְּהָ בֶן־מִיזָה הָעֵלֶם :

וּכְשׁוֹב דָּוִד מֵהַכּוֹת אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֹתוֹ 57

אֲבִנֵּר וַיִּבְאֵהוּ לִפְנֵי שְׂאוּל וְרָאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בִירוֹ וַיֹּאמֶר 58

אֵלָיו שְׂאוּל בֶּן־מִי אַתְּהָ הַנָּעַר וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן־עֲבֹדֶךָ יִשְׂרָאֵל

אֵיךְ בֵּית־הַלְחָמִי וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שְׂאוּל וַנִּפְּשׁ

Cap. XVIII
Jonathani
bonorumque
omnium,
erga Da-
videm fa-
vor & stu-
dium:

וַיְהוֹנְתָן נִקְשְׂרָה בְנֵפֶשׁ דָּוִד וַיֵּאָהֲבוּ יְהוֹנְתָן כִּנְפֵשׁוֹ :

וַיִּקְחֵהוּ שְׂאוּל בְּיוֹם הַהוּא וְלֹא נָתַנוּ לְשׁוֹב בֵּית־אָבִיו :

וַיִּכְרַת יְהוֹנְתָן וְדָוִד כְּרִית בְּאֵהֲבָתוֹ אֹתוֹ כִּנְפֵשׁוֹ :

וַיִּתְּפֶשֶׁט יְהוֹנְתָן אֶת־הַמַּעִיר אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ לְדָוִד

הַיָּמָדָיו וְעַד־חַרְבּוֹ וְעַד־קֶשֶׁתוֹ וְעַד־חַגְרוֹ : וַיֵּצֵא דָוִד

בְּכָל־אֲשֶׁר יִשְׁלַחֵנוּ שְׂאוּל יִשְׁכִּיל וַיִּשְׁמְרוּ שְׂאוּל עַל

אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וַיִּטַּב בְּעֵינָיו כָּל־הָעָם וְגַם בְּעֵינָי עֲבָדֵי

שְׂאוּל : וַיְהִי כִבּוֹאָם בְּשׁוֹב דָּוִד מֵהַכּוֹת

Fausaque
omnium
acclama-
tiones :

אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי וַתִּצְאֵנָה הַנְּשִׁים מִכָּל־עָרֵי יִשְׂרָאֵל

לְשׁוֹר וְהַמַּחְלוֹת לְקַרְאֵת שְׂאוּל הַמֶּלֶךְ בַּתְּפִים

בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁלְשִׁים : וַתַּעֲנִינָה הַנְּשִׁים הַמְּשַׁחֲקוֹת

וַתֹּאמְרֵן הִכָּה שְׂאוּל בְּאַלְפּוֹ וְדָוִד בְּרִבְבַּתָּיו : וַיִּהְיֶה בְּאַלְפֵי קָרִי

לְשְׂאוּל מְאֹד וַיִּרַע בְּעֵינָיו הַדְּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר נָתַנוּ לְדָוִד

רִבְבוֹת וְלִי נָתַנוּ הָאֲלֹפִים וְעוֹד לוֹ אֵךְ הַמְּלוּכָה : וַיְהִי

Qua Regis
invidiam
in ipsum
accendant :
qui ipsum
suum fidium
cantu Regis
animum al-
levare stu-
det . jaculo
perit.

שְׂאוּל עָוֵן אֶת־דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וְהָלָאָה :

וַיְהִי מִמַּחְרַת וַתִּצְלַח רוּחַ אֱלֹהִים רָעָה

אֶל־שְׂאוּל וַיִּתְּנָבֵא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְדָוִד מִנְּגֵן בִּירוֹ כַּיּוֹם

בְּיוֹם וְהַחֲנִית בְּיַד־שְׂאוּל : וַיִּטַּל שְׂאוּל אֶת־הַחֲנִית

וַיֹּאמֶר אֲכִרָה בְּדָוִד וּבְקִיר וַיִּסַּב דָּוִד מִפְּנֵי פְעָמִים :

וַיִּרְא I i 2 ב ט

12 וירא שאול מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאול

13 סר: ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר אלף ויצא

14 ויבא לפני העם: ויהי דוד לכל

15 דרכו קרי וירא שאול אשר הוא מרכו משכיל עמו:

16 משכיל מאד ויגר מפניו: וכל ישראל ויהודה אהב

את דוד כי הוא יוצאובא לפניהם:

17 ויאמר שאול אל דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה

אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מלחמות

יהוה ושאול אמר אל תהידיבו ותהיבו יד פלשתים:

18 ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי הי משפחת אבי

19 בישראל כי אהיה חתן למלך: ויהי בעת תת את

מרב בת שאול לדוד והיא נתנה לעודיאל המחלתי

לאשה: ותאהב מיכל בת שאול את דוד ויגדו כ

20 לשאול וישר הדבר בעיניו: ויאמר שאול אתנה לו

ותהי לו למוקש ותהיבו יד פלשתים ויאמר שאול

21 אל דוד בשתים תתחתן ביהיום: ויצו שאול את

22 עבדו דברו אל דוד בלש לאמר הנה חפץ בך המלך

23 וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך: וידברו

עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד

הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש דש

24 ונקלה: ויגדו עבדי שאול לו לאמר בדברים האלה

25 ויאמר שאול כהתאמרו כה

דבר דוד: לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים

להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד

26 ביד פלשתים: ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה

ושר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו

27 הימים: ויקם דוד וילך והוא ואנשיו ויהי בפלשתים

מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך

להתחתן

Mox, sub spe affinitatis regia, ipsum objectare periculis statuit.

Rursum, cum in majore natu filia fidem non servasset, & altera, Michal nomine, amore Davidis flagrare cepisset;

עבדיו קרי

istam nuptiarum conditionem statuit, si centum praepudia ex hostibus reculisset, regiam virginem matrimonio illius cessuram.

Cap. XIX.
Crescit indies Regis odium; qui ministris Fonathae filio imperat, Davidem uti tollerent. Fonathae parentem placat, ipsiusque animum conciliat Davidi.

Sed sopitus paululum furor seivius recrudescit: iterumque in ciulam accitum, dum familiaris

להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה :
28 וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול
29 אהבתהו : ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול
איב את דוד כל הימים :

פח
בס

ל ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל
אויט עברי שאול ויקר שמו מאד : וידבר שאול אל

יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן
שאול חפץ בדוד מאד : ויגד יונתן לדוד לאמר

מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא כבקר
3 וישבת בסתר ונחבאת : ואני אצא ועמדת ליד אבי

בשרה אשר אתה שסואני אדבר בך אל אבי וראיתי
4 מה והגדתי לך : וידבר יונתן בדוד

טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך
בעבדו בדוד כילו אחטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד :

ה וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתים ויעש יהוה
תשועה גדולה לכל ישראל ראת ותשמח ולמה

6 תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם : וישמע שאול
7 בקול יונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת : ויקרא

יהונתן לדוד ויגד לו יונתן את כל הדברים האלה
ויבא יונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול

8 של שום : ותוסף המלחמה להיות
ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו

9 מפניו : ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא כביתו
י יושב וחנויתו בידו ודוד מנגן ביד : ויבקש שאול

להכרות בחנוית ברוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך
את החנית בקיר ודוד נסוי מלט בלי להווא :

וישלח שאול מלאכים אל בית
דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו
לאמר I i 3 ג ט

11

לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה

spiritu commotum Regis animi- tharâ leniret, lanceâ ferire conatus est: sed irrito even- tu.

מומת: ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח

וימלט: ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה

ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בכנר:

וישלח שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר חלה

הוא: וישלח שאול את המלאכים לראות את דוד

לאמר העלו אתו במטה אלי להמיתו: ויבאו

המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים

מראשתיו: ויאמר שאול אל מיכל למה ככה רמיתני

ותשלחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאול

הוא אמר אלי שלחני למה אמיתך: ודוד ברח וימלט

ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו את כל אשר

עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בנורת: *בניוח קרי*

ויגד לשאול לאמר הנה דוד בנורת ברמה: וישלח

שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את להקת *בניוח קרי*

הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על-

מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם המה: ויגדו

לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה

ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם

המה: וילך גם הוא הרמתה ויבא ערב בור

הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד

ויאמר הנה בנורת ברמה: וילך שם אל נורת *בניוח קרי*

ברמה ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוך

ויתנבא ערב באו בנורת ברמה: ויפשט גם הוא

בגדיו ויתנבא גם הוא לפני שמואל ויפל ערס כל

היום והוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול

בנביאים: ויברח דוד מנורת ברמה *בניוח קרי*

ויבאו יאמרו לפני יהונתן מה עשית מה עוני ומה *בניוח קרי*

חסאתי

David vero non ultra Regi se credens, relictâ aula, ad Samuelem se contulit.

20 Najotha in Rama, Prophetarum collegium.

Cap. XX. David apud Fontanem de

iniquo parentis eius erga sese animo con- queritur.

Consilia inter se communi- cant de ex- ploranda certius Re- gis volun- tate.

2 חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: ויאמר לו
 חלילה לא תמורת הנה לו עשה אבי דבר גדול או
 דבר קטן ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני
 3 את הדבר הזה אין זאת: וישבע עוד דוד ויאמר ידע
 ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת
 יהונתן פן יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע
 4 בני ובין המות: ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר
 ה נפשך ואעשה לך: ויאמר דוד אל יהונתן הנה חרש
 מחר ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול ושלחתני
 6 ונסתרת בשדה ער הערב השלשית: אם פקד
 יפקדני אביך ואמרת נשאל נשאל ממני דוד לרוץ
 בית לחם עירו כי זבח הימים שם לכל המשפחה:
 7 אם כה יאמר טוב שלום לעבדך ואם חרה יחרה לו
 8 דע כי כלתה הרעה מעמו: ועשית חסד על עבדך
 כי בכרית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם יש בי עון
 9 המיתני אתה ועד אביך למחזור תביאני: ויאמר
 יהונתן חלילה לך כיו אם ידע אדע כי כלתה הרעה
 י מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אנני לך: ויאמר דוד
 אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענה אביך קשרה:
 11 ויאמר יהונתן אל דוד לכה ונצא השדה ויצאו שניהם
 12 השדה: ויאמר יהונתן אל דוד יהוה
 אלהי ישראל כי אחקר את אבי כעת י מחל
 השלשית והנה טוב אל דוד ולא אזאלח אליך
 13 וגלית את אונך: כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף
 כייטב אל אבי את הרעה עליך וגלית את אונך
 ושלחתך והלכת לשלום ויהי יהוה עמך כאשר היה
 14 עם אבי: ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד
 15 יהוה ולא אמות: ולא תכרית את חסדך מעם ביתי

עַרְעוֹלָם וְלֹא בְהִכָּרַת יְהוָה אֶת אִיבֵי דָוִד אִישׁ מֵעַל

פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן עִם־בֵּית דָּוִד וּבִקְשֵׁי־יְהוָה ¹⁶ *Perpetuum amicitia inter sese foedus faciunt.*

מִדְּאִיבֵי דָּוִד: וַיֹּסֶף יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ ¹⁷ אֹתוֹ כִּי־אַהֲבַת נַפְשׁוֹ אָהָבוּ: *Locum etiam & rationem constituit Jonathas, quibus de omni re certiore faciat Davidem.*

וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָתָן מִחַר חֹדֶשׁ וּנְפַקְדָת כִּי־פָקֵד מוֹשֶׁבֶךְ: ¹⁸ *הפסדה כשחל*

וּשְׁלֹשֶׁת תָּרַד מָאֵד וּבָאת אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נִסְתַּרְתָּ ¹⁹ *ר"ה ביום א'*

שֵׁם בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה וַיֵּשֶׁבֶת אֶצְלֵי הָאֲבִן הָאֵזֶל: וְאֵנִי כ

שְׁלֹשֶׁת הַחֲצִיִּים צְדָה אֹרֶחַ לְשַׁלַּח לִי לַמַּטְרָה: וְהִנֵּה ²¹

אֲשַׁלַּח אֶת־הַנְּעָר לְךָ מֵצֵאת אֶת־הַחֲצִיִּים אִם־אָמַר אָמַר לְנְעָר הִנֵּה הַחֲצִיִּים מִמֶּךָ וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאָה כִּי־שָׁלוֹם

לְךָ וְאֵין דְּבַר חַיִּי־הוּא: וְאִם־כֹּה אָמַר לְעֹלָם הִנֵּה ²²

הַחֲצִיִּים מִמֶּךָ וְהִלָּאָה לְךָ כִּי־שַׁלַּחְךָ יְהוָה: וְהַדְּבַר ²³

אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עַרְעוֹלָם:

וַיִּסְתַּר דָּוִד בְּשֵׂרָה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ שׁוֹשֵׁב ²⁴

הַמֶּלֶךְ עַל־הַלֶּחֶם לֹאֲכֹל: וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל־מוֹשְׁבֵי כַה ^{אל קרי}

כַּפֵּעַם וּכְפֵעַם אֶל־מוֹשֶׁבֶת הַקִּיר וַיִּקַּם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב

אֲבִנָּר מֵצַד שְׂאוֹל וַיִּפְקֵד מְקוֹם דָּוִד: וְלֹא־דָבַר שְׂאוֹל ²⁶

מֵאוֹמָה בְּיוֹם הַהוּא כִּי־אָמַר מִקְרָה הוּא בְּלִתי טְהוֹר

הוּא כִּי־לֹא טְהוֹר:

וַיְהִי מִמַּחְרַת הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּפְקֵד מְקוֹם דָּוִד וַיֹּאמֶר ²⁷

שְׂאוֹל אֶל־יְהוֹנָתָן בְּנֹו מִדּוּעַ לֹא־בָא בְּךָ־יֵשִׁי גַם־תָּמוּל

גַּם־הַיּוֹם אֶל־הַלֶּחֶם: וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל נִשְׂאֵל ²⁸

נִשְׂאֵל דָּוִד מֵעַמְדֵי עַרְבֵי־לֶחֶם: וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי נָא כִּי

זָבַח מִשְׁפָּחָה לְנוּ בְּעִיר וְהוּא צוּה לִי אַחִי וְעָתָה אִם־

מֵצֵאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אִמְלֹטָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת־אַחִי עַל־בֶּן

לֹא־בָא אֶל־שְׁלַחַן הַמֶּלֶךְ: וַיַּחַר אַף־ל ^ל

שְׂאוֹל בִּיְהוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לוֹ בִּן־נְעוּרֹת הַמַּרְדּוֹת הַלֹּזֶם

יִדְעָתִי כִּי־בָחַר אֶתְּךָ לְבֶן־יֵשִׁי לְבִשְׁתְּךָ וּלְבִשֶׁת עֵרוֹת

אִמָּךְ

31 אָמַר: כִּי־כָל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־בָּנִי־שִׂי חִי־עַל־הָאָדָמָה לֹא תִכּוֹן אֶתָּה וּמַלְכוּתְךָ וְעֵתָה שֶׁלְּחֹקֶה אֶתּוֹ אֵלַי כִּי־בֶן־
 32 מוֹת הוּא: וַיַּעַן יְהוֹנָתָן אֶת־שְׂאוֹל אָבִיו
 33 וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְמַה־יּוֹמֵת מַה־עָשָׂה: וַיִּטַּל שְׂאוֹל אֶת־
 הַחֲנִית עָלָיו לְהַכֹּתוֹ וַיִּרַע יְהוֹנָתָן כִּי־כָלָה הָיָא מֵעַם
 34 אָבִיו לְהַמִּית אֶת־דָּוִד: וַיִּקַּם יְהוֹנָתָן מֵעַם הַשְּׁלַחַן
 בַּחֲרֵי־אֶפְרָיִם לֹא־אָכַל בַּיּוֹם הַחֲדָשׁ הַשְּׁנַיִ לֶחֶם כִּי נִעְצַב
 לָהּ אֶל־דָּוִד כִּי הִכְלָמוּ אָבִיו:

*Quod fide-
liter pra-
stat.*

וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן הַשֶּׁדֶה לְמוֹעֵד דָּוִד וַנְּעַר קֶטֶן עִמּוֹ:
 36 וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רִץ מִצֵּאֲנָא אֶת־הַחֲצִים אֲשֶׁר אֲנִי
 37 מוֹרֶה הַנְּעַר רִץ וְהוּא־יֵרֶה הַחֲצִי לְהַעֲבֹרוֹ: וַיָּבֹא
 הַנְּעַר עַד־מְקוֹם הַחֲצִי אֲשֶׁר יָדָה יְהוֹנָתָן וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן
 38 אַחֲרָיו הַנְּעַר וַיֹּאמֶר הֲלוֹא הַחֲצִי מִמֶּךָ וְהִלָּאֵה: וַיִּקְרָא
 יְהוֹנָתָן אַחֲרָיו הַנְּעַר מֵהֵרָה חוֹשֶׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְקַט

החצים קרי

39 נֶעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַחֲצִי וַיָּבֹא אֶל־אָדָנָיו: וְהַנְּעַר לֹא־
 מֵיָדַע מֵאֹמֶה אֵךְ יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר: וַיִּתֵּן
 יְהוֹנָתָן אֶת־כֻּלּוֹ אֶל־הַנְּעַר אֲשֶׁר לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ הִבִּיא
 41 הָעִיר: הַנְּעַר בָּא וְדָוִד קָם מֵאֲצֶל הַנֶּגֶב וַיִּפֹּר לְאֶפְרוֹ
 אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שֶׁל־שְׁפַעֲמִים וַיִּשְׁקֹו אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ

*Davidem
consolatur
& confir-
mat.*

42 וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוֹ עַד־דָּוִד הַגִּדִיל: וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן
 לְדָוִד לֵךְ לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
 לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה בֵּינֵינוּ וּבֵין זָרְעֵנוּ וּבֵין זָרְעֵךָ עַד־
 עַד כִּמֹּן עוֹלָם:

*Cap. XXI.
David à
Jonathane
digressus,
ad Achimelechum
profectus
est: à quo
panes sa-
cros,*

כא וַיִּקַּם וַיִּלֶךְ וַיְהוֹנָתָן בָּא הָעִיר: וַיָּבֹא דָוִד נֹכַח אֶל־
 2 אַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן וַיַּחֲרֵד אַחִימֶלֶךְ לִקְרֹאת דָּוִד וַיֹּאמֶר
 3 לוֹ מָדוּעַ אַתָּה לְבָדָךְ וְאִישׁ אֵינְךָ אַתָּה: וַיֹּאמֶר דָּוִד
 לְאַחִימֶלֶךְ הַכֹּהֵן הַמֶּלֶךְ צוּנִי דַבֵּר וַיֹּאמֶר אֵלַי אִישׁ אֶל־
 יָדַע מֵאֹמֶה אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָנֹכִי שֶׁלַחְךָ וְאֲשֶׁר־
 צוּיַתְךָ

צויתך ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמני :
 ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או 4
 הנמצא : ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם הל 5
 אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו
 הנערים אך מאשה : ויען 6
 דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה
 לנו כרתמל שלשם בצאתי והיו כלי הנערים
 קדש והוא דרך הל ואף כי היום יקדש בכלי :
 ויתן לו הכהן קדש כי לא היה שם לחם כי אם 7
 לחם הפנים המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם ביום
 הלקחו : ושם איש מעבדי שאול ביום ההוא 8
 נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדמי אביר הרעים אשר
 לשאול : ויאמר דוד לאחימלק ואין יש פה תחת ידך 9
 חנית או חרב כי גם חרבי וגם כלי לא לקחתי
 בידי כי היה דבר המלך נחוי :

ויאמר הכהן חרב גלית הפלשתי

אשר הפית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה

אחרי האפור אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת

וולתה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה

ויקם דוד ויברח ביום ההוא מפני

שאול ויבא אל אכיש מלך גת : ויאמרו עבדי אכיש

אליו הלווא זה דוד מלך הארץ הלווא לזה יענו

במחלורת לאמר הנה שאול באלפו ודוד ברכבתו :

וישם דוד את הדברים האלה בלבבו וירא מאד מפני

אכיש מלך גת : וישנו ארת טעמו בעיניהם ויתהלל

בירם ויתו על דלתות השער ויורד רירו אל זקנו :

ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו איש טו

משחגע למת תביאו אתו אלי : חסר משגעים אני 16

כי

Et gla-
 dium, victo
 olim Go-
 liatho inter
 spolia de-
 tractum.
 & in Ta-
 bernaculo
 repositum
 impetrat.
 10 Inde ad
 Achis Phi-
 listhaorum
 Regem con-
 tendit :
 Ubi amen-
 tia simula-
 tione tu-
 tam sedem
 quarit.

קמץ כו' ק
 הכ בפחח
 פסקא
 כאמצע
 פסוק
 פחח
 בס' ס
 כאלפיו קרי
 ברכבתיו ק
 פחח
 בס' ס
 פחח
 בס' ס

כִּי־הִבֵּאתֶם אֶת־זֶה לְהִשְׁתַּנֵּעַ עָלַי הֲזֹרֵה יְבוּאָה אֶל־
בֵּיתִי :

כב

Cap. XXII.
Inde rursus
in spelun-
cam Adul-
lam, &
paulo post
ad Regem
Moabita-
rum sese
confert.

וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמְלֹט אֶל־מְעֵרַת עַד־לָסוּ וַיִּשְׁמְעוּ אַחִיו
וְכָל־בֵּית אָבִיו וַיִּרְדּוּ אֵלָיו שָׁמָּה : וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל־

אִישׁ מִצּוֹק וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ נִשְׂאָ וְכָל־אִישׁ מִדְּנַפְשׁ
וַיְהִי עֲלֵיהֶם לִשְׂרׁוּיָהוּ עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ : וַיֵּלֶךְ

דָּוִד מִשָּׁם מִצִּפְּהַ מוֹאָב וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב יִצְאָה־
נָא אֲבִיוֹאֲמִי אִתְּכֶם עַד אֲשֶׁר אֲדַע מַה־יַּעֲשֶׂה־לִּי

אֱלֹהִים : וַיִּנְחַס אֶת־פְּנֵי מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּשְׁבוּ עִמּוֹ כָּל־יְמֵי
הַיּוֹרֵת דָּוִד בְּמִצְוֵהָ : וַיֹּאמְרוּ גַם הַנְּבִיאִים אֶל־דָּוִד לֹא

תֵּשֶׁב בְּמִצְוֵהָ לָךְ וּבְאֶרֶץ לָךְ אֶרֶץ יְהוּדָה וַיֵּלֶךְ דָּוִד
וַיָּבֵא יַעֲרֵחַרְת : וַיִּשְׁמַע שָׂאוּל כִּי נִזְדַּע

דָּוִד וְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ וּשְׂאוּל יוֹשֵׁב בְּגִבְעָה תַּחֲתֵי־
הָאֵשׁל בְּרִמְהָ וַחֲנִיתוֹ בִּידוֹ וְכָל־עֲבָדָיו נֹצְבִים עָלָיו :

וַיֹּאמֶר שָׂאוּל לְעֲבָדָיו הַנֹּצְבִים עָלָיו שְׁמְעוּ נָא בְּנֵי יְמִינִי
גַם לְכַלְכֶּם יִתֵּן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׂדוֹת וְכִרְמִים לְכַלְכֶּם יִשִּׁים

שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת : כִּי קִשְׂרַתֶּם כָּלְכֶם עָלָיו אִיךְ־
גִּלְהָת אֲתֹנִי בְּכִרְתֵּי בְּנֵי עַם־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאִיךְ־חִלַּה מִכֶּם

עָלַי וְגִלְהָת אֲתֹנִי כִּי הִקִּים בְּנֵי אֶרֶץ עַבְדִּי עָלַי לְאַרְבַּע
בָּיִם הַזֶּה : וַיַּעַן דָּאָג הָאֲדָמִי וְהוּא

נֹצֵב עַל־עַבְדֵי־שָׂאוּל וַיֹּאמֶר רֵאִיתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כֹּבְדֵי
אֶל־אֲחִי־מֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוֹב : וַיִּשְׂאַל־לוֹ בִּיהוּהוּ וַיִּצִידָהּ

נִתַּן לּוֹ וְאֵת חֶרֶב גִּלְיָת הַפְּלִשְׁתִּי נִתַּן לּוֹ : וַיִּשְׁלַח
הַמֶּלֶךְ לְקַרְא אֶת־אֲחִי־מֶלֶךְ בֶּן־אֲחִיטוֹב הַכֹּהֵן וְאֵת

כָּל־בֵּית אָבִיו הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בָּנָב וַיָּבֵאוּ כָּל־סֵם אֶל־
הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר שָׂאוּל שְׁמַע נָא בְּכֵן

אֲחִיטוֹב וַיֹּאמֶר הֲנִנִי אֲדֹנָי : וַיֹּאמֶר אֵלֹהֵי שָׂאוּל לְמַה
קִשְׂרַתֶּם עָלַי אֶתְּהוּ וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתַתֶּךָ לּוֹ לֶחֶם וְחֶרֶב
וּשְׂאוּל

Sed à Pro-
pheta mo-
nitus, Fu-
dzam re-
petit.

Saul, ubi
per Doë-
gum cogno-
vit, Achi-
melech sa-
cerdotem
Davidem
recepisse,
& rebus
necessariis
iurvisse.

אלו קרי

ושאול לו באלהים לקום אלי לארב כיום הזה:

ויען אחימלך את המלך ויאמר ומי 14

בכל עבדך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל

משמעתך ונכבד בביתך: היום החלתי לשאול לו שני יחידיו

באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו דבר בכל

בית אבי כי לא ירע עבדך בכל זאת דבר קטן או

גדול: ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וכל 16

בית אביך: ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו 17

והמיתו וכהני יהוה כי גם ידם עם דוד וכי ירעו כי

ברח הוא ולא גלו את אונן ולא אבו עבדי המלך 18

לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה: ויאמר המלך

לדו"ג סב אתה ופגע בכהנים ויסב דו"ג האדמי ויפגע 18

הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש

נשא אפור בר: ואת נב עיר הכהנים הכה לפי הרב 19

מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה

לפי הרב: וימלט בן אהר לאחימלך בן אחטוב כ 20

ושמו אביתר ויברח אחרי דוד: ויגד אביתר לדוד כי 21

הרג שאול את כהני יהוה: ויאמר דוד לאביתר ידעתי 22

ביום ההוא כי שם דו"ג האדמי כי הגד יגיד לשאול 22

אנכי סבתי בכל נפש בית אביך: שבה אתי אל תירא 23

כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת

אתה עמדי: ויגדו לדוד לאמר הנה כנא 23

פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות:

וישאל דוד ביהוה לאמר האלק והכית בפלשתים 2

האלה: ויאמר יהוה אל דוד לך והכית 2

בפלשתים והושעת את קעילה: ויאמרו אנשי דוד 3

אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף כי נלך קעלה

אל מערכות פלשתים: ויוסף עוד דוד 4

לשאול

Ipsam cum universa familia sacerdotali occidi iussit: & cum ex ministris regis nemo in sacerdotibus manus inferre auderet, 18 Doeg Syrus crudeliter pergit. 20 Ebiathar solus evadit, & ad Davidem proficiscitur.

Cap. XXIII David divino oraculo confirmatus Kehleos à Philistharum obsidione liberat.

כאן מסו

מסא
כאמצע
מסוק

לשאול ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד קעילה כי
 ה' אני נתן את פלשתים בידך: וילך דוד ואנשו קעילה ואנשו קר
 וילחם בפלשתים וינהג ארז מקניהם ויך בהם מכה
 גדולה וישע דוד את ידיו וישב קעילה: ויהי

*Saul, eã re
 intellectã,
 collecto mi-
 lite, & ipse
 eò contendi,
 Davi-
 dem pre-
 hensurus.*

בברח אביתר בן אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד
 בידו: ויגד לשאול כי בא דוד קעילה ויאמר שאול

נפר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים
 ובריה: וישמע שאול את כל העם למלחמה לרדת

קעילה לצור אל דוד ואל אנשו: וידע דוד כי עליו
 שאול מחריש הרעה ויאמר אל אביתר הכהן הגישה

האפוד: ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל
 שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה

לשחת לעיר בעבורי: היסגרני בעלי קעילה בידו הירד
 שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הגרנא
 לעבדך: ויאמר יהוה ירד:

מטקא
 כאמצע
 מסוק

ויאמר דוד היסגרו בעלי קעילה אתי וארז אנשי ביד
 שאול ויאמר יהוה יסגרו:

*Qui, eo
 cognito, de-
 fertum pe-
 tit;*

ויהי ויקם דוד ואנשו כשש מאות איש ויצאו מקעילה
 ויתהלכו באשר יתהלכו ולשאול הגוד כי נמלט

דוד מקעילה ויחדל לצאת: וישב דוד במדבר
 במצודת וישב בהר במדבר זוף ויבקשהו שאול כל-

טו הימים ולא נתנו אלהים בידו: וירא דוד כי יצא שאול
 לבקש את נפשו ודוד במדבר זוף בחרשה:

*Ubi à fo-
 nathane
 confirma-
 tus, fedus
 cum eo re-
 novat.*

ויהי ויקם יהונתן בן שאול וילך אל דוד חרשה ויחזק את
 ידו באלהים: ויאמר אליו אל תירא כי לא תמצאך

יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה
 לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן: ויכרתו שניהם

ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך
 לביתו

לְבֵיתוֹ :

19 וַיַּעֲלוּ זָפִים אֶל־שָׂאֹל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר הֲלוֹא דָוִד
מִסְתַּתֵּר עִמָּנוּ בַּמְצֻדוֹת בַּחֲרֹשֶׁה בַּגִּבְעָתָה הַחֲכִילָה

*Ziphai
Sauli re-
nunciant,
Davidem
apud sese,
sylvestribus
in locis la-
titare.*

אֲשֶׁר מִימִין הַיְשִׁימוֹן : וְעַתָּה לְכָל־אוֹרֹתֶיךָ הַמֶּלֶךְ כִּי
לָרֶדֶת רָדוּ וּלְנוּ הִסְגִּירוּ בְיַד הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר שָׂאֹל בְּרָכִים

21 אַתֶּם לִיהוָה כִּי חָמַלְתֶּם עָלַי : לְכוּ־נָא הַכִּינוּ עוֹד וְדַעוּ
22 וְרֹאוּ אֶרֶץ מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רִגְלוֹ מִי רֹאהוּ שֵׁם בִּי

אָמַר אֵלַי עֵרֶם יַעֲרֶם הוּא : וְרֹאוּ וְדַעוּ מְכַל הַמַּחְבְּאִים
23 אֲשֶׁר יִתְחַבֵּא שָׁם וּשְׁבַתֶּם אֵלַי אֲלֵנִי וְהִלַּכְתִּי אִתְּכֶם

וְהָיָה אִם־יִשְׁנֶה בָאָרֶץ וְחָפְּשֵׁתִי אֶתוֹ בְּכָל־אֲפֵי יְהוּדָה :
וַיִּקְוּמוּ וַיִּלְכוּ זִפְרָה לִפְנֵי שָׂאֹל וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בַּמַּדְבָּר

24 מֵעוֹן בְּעַרְבָה אֶל־יְמִין הַיְשִׁימוֹן : וַיֵּלֶךְ שָׂאֹל וְאֲנָשָׁיו כַּחֲ
לִבְקֹשׁ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּרְדּוּ הַסַּלַּע וַיֵּשֶׁב בַּמַּדְבָּר מֵעוֹן

*Ergo illuc
quoque
cum Saul
persecutus
est.*

26 וַיִּשְׁמַע שָׂאֹל וַיִּרְדֵף אַחֲרֵי דָוִד מַדְבַּר מֵעוֹן : וַיֵּלֶךְ
שָׂאֹל מִצַּד הַהָר מִזֶּה וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו מִצַּד הַהָר מִזֶּה וַיְהִי

דָוִד נֹחֵץ לִלְכֹת מִפְּנֵי שָׂאֹל וּשְׂאֹל וְאֲנָשָׁיו עֹטְרִים אֶל־
דָוִד וְאֵל־אֲנָשָׁיו לְתַפְשֵׁם : וּמִלֶּאךָ בָּא אֶל־שָׂאֹל

*Sed inani
eventu.*

27 לֵאמֹר מָה־רָה וּלְכָה כִּי־פָשְׁטוּ פְלִשְׁתִּים עַל־הָאָרֶץ :
וַיֵּשֶׁב שָׂאֹל מַדְבַּר אַחֲרֵי דָוִד וַיֵּלֶךְ לִקְרֹאת פְּלִשְׁתִּים

28 עַל־כֵּן קָרְאוּ לַמְּקוֹם הַהוּא סַלַּע הַמַּחְלֻקוֹת : וַיַּעַל דָוִד כַּרְ
מֵשֶׁם וַיֵּשֶׁב בַּמְצֻדוֹת עַיִן גִּדִּי :

Cap. XXIV

2 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁב שָׂאֹל מֵאַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּגְדּוּ
לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה דָוִד בַּמַּדְבָּר עַיִן גִּדִּי :

*3 Saul per-
deserta Da-
videm se-
quens, in
speluncam
quandam
imprudens
se contulit
secessum
quarens
purgando
corpore.*

3 וַיִּקַּח שָׂאֹל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִכָּל־יִשְׂרָאֵל
וַיֵּלֶךְ לִבְקֹשׁ אֶת־דָוִד וְאֲנָשָׁיו עַל־פְּנֵי צוּרֵי הַיַּעֲלִים :

4 וַיָּבֵא אֶל־גִּדְרוֹת הַצֹּאן עַל־הַרְדֵּף וְשֵׁם מַעֲרָה וַיָּבֵא
שָׂאֹל לְהַסֵּךְ אֶת־רִגְלוֹ וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו בִּירְכַתִּי הַמַּעֲרָה

*5 Erat au-
tem in in-*

וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי דָוִד אֵלָיו הִנֵּה הַיּוֹם אֲשֶׁר־אָמַר ה'
יְהוָה

יהוה

מהמע
קרי

I

2

3

4

ט

16

17

18

19

אתה
קרי

teriori ejus recessu David, qui, hortantibus cunctis, ut opportunitate uteretur, abstinuit Regis exitio; laciniam tantum vestis abscidit.

9 Mox egressus, Saulm allocutus est, suam testans innocentiam, utq; ipsummet, modò à Domino in manus suas traditum, interficere noluerit.

Ad hæc Saul culpam fatenti, pietatem Davids extollere,

י' יהוה אליך הנה אנכי נתן את איבך ביד ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט : ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול :
 7 ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי
 8 משיח יהוה הוא : וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאל קם מהמערה ויך בדרך :
 9 ויקם דוד אחרי כן ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחרי ויקד דוד אפים ארצה וישתחו : ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך : הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנה יהוה לי ביום יבדלי במערה ואמר להרנך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא : ואכי ראה גם ראה את כנף מעילך בדי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דעוראה כי אין בדי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה : ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי לא תהיה בך : כאשר יאמר משל הקרמני
 10 מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך : אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד : והיה יהוה לדי ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטני מידך :

17 ויהי בכלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקלה זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך : ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה ואת הנהגת היום

חזר י'

המערה קרי

17

18

19

הנהגת קרי

היום ארת אשר עשיתה אתי טובה ארת אשר סגרני
 יהוה בידך ולא הרגתני : וכי ימצא איש את איבו כ
 ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחרת היום
 הוה אשר עשיתה לי : ועתה הנה ידעתי כי מלך 21
 תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל : ועתה השבעה 22
 לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד
 את שמי מבית אבי : וישבע דוד לשאול וילך שאול 23

*filiū cum
& Regem
appellans.*

*Tandem
fide à Da-
vide ac-
ceptā, de
non delenda
ejus fa-
milia, dis-
cedit.*

Cap. XXV.

*1. Ea tem-
pestate Sa-
muel diem
suum obiit.*

*2. David in
deserto Pa-
ran cum
pastoribus*

*Nabalis
aliquandiu
versatus,*

*ad ipsum,
Carmele
greges ton-
dentem,*

*nuncios
mittit, qui
commea-*

*tum ali-
quem im-
petrarent :*

*Sed contu-
meliose ac-
cepti ad*

*Davidem
revertun-
tur.*

אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה : וימת כה
 שמואל ויקבצו כל ישראל ויספדו לו ויקברו בביתו
 ברמה ויקס דוד וירד אל מדבר פארן :

ויאיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו 2
 צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי בגזו ארבע צאנו
 בכרמל : ושם האיש נבל ושם אשתו אבגילה והאשה 3
 טובת שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים
 והוא כלבו : וישמע דוד במדבר כי גזז נבל את 4 כלבי ק

צאנו : וישלח דוד עשרה נערים ויאמר דוד לנערים ה
 עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי
 לשלום : ואמרתם כה לחיו ואתה שלום וביתך שלום 6
 וכל אשר לך שלום : ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה 7
 הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד
 להם מאומה כל ימי היותם בכרמל : שאל את נעריך 8
 ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך פיעל יום טוב

בנו תנה נבל את אשר תמצא ירך לעבריך ולבנה 9
 לדוד : ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל ככל הדברים 9

האלה בשם דוד וינחו : ויען נבל את עבדי דוד ויאמר י
 מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש
 מפני אדניו : ולקחתי ארת לחמי וארת מימי וארת 11
 טבחתו אשר טבחתו לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא
 ידעתי

חסר אלף

אביו קרי עשויו

כ

Qui, dum gravissimam indignatione commotus ultionem parat,

Abigaëlem obviam habet, que modestis verbis furentem, & vindictam ac cades cogitantem, placat, oblato etiam munere.

12 יָדַעְתִּי אִי מִזֶּה הַמָּה: וַיִּהְיוּ נְעֵרֵי דָוִד לְדַרְכָם וַיֵּשְׁבוּ
 13 וַיָּבֹאוּ וַיִּגְדּוּ לוֹ כְּכֹל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר דָּוִד
 לְאֲנָשָׁיו חַגְרוּ אִישׁ אֶת חַרְבּוֹ וַיַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת חַרְבּוֹ
 וַיַּחְגַּר גַּם דָּוִד אֶת חַרְבּוֹ וַיַּעֲלוּ אַחֲרָי דָּוִד כְּאַרְבַּע
 14 מֵאוֹת אִישׁ וּמֵאֵתִים יֵשְׁבוּ עַל הַכְּלָיִם: וְלֹא־בִיגַיִל
 אִשְׁתּוֹ נָבַל הַגִּיד נְעֵר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים לֵאמֹר הֲנִי־הָ
 שְׁלַח דָּוִד מֵלֵאכִים יִמְהַדְּבֵר לְבָרֶךְ אֶת אֲדֹנָיִנוּ וַיַּעַט
 15 טו בָּהֶם: וְהָאֲנָשִׁים טָבִים לָנוּ מֵאֲדוּלָּא הַכְּלָמְנוּ וְלֹא־
 פָּקְדָנוּ מֵאוֹמֶה כָּל־יְמֵי הַתְּהַלְכָנוּ אִתְּכֶם בְּהִוְיָנוּ
 16 בַשָּׂדֶה: חוֹמָה הָיָה עֲלֵינוּ גַם לַיְלָה גַם יוֹמָם כָּל־יְמֵי
 17 הָיִוְתָנוּ עִמָּם רַעִים הֲצֹאן: וְעַתָּה דַע וְרֵא אִי מִה־תַּעֲשֶׂי
 כִּי־כִלְתָה הָרְעָה אֶל־אֲדֹנָינוּ וְעַל־כָּל־בֵּיתוֹ וְהוּא־בְךָ
 18 בְּלִיעַל מְדַבֵּר אֵלָיו: וְתִמְהַר אֲבוּגַיִל וְתִקַּח מֵאֵתִים
 19 לֶחֶם וּשְׁנַיִם נָבִילִים וְחֲמֵשׁ צֹאן עֲשׂוּרֹת וְחֲמֵשׁ סָאִים
 קָלִי וּמֵאָה צְמָקִים וּמֵאֵתִים דְּבִלִים וְתִשֵּׁם עַל־הַחֲמָרִים:
 20 וְתֹאמֶר לְנַעֲרֶיהָ עֲבְרוּ לִפְנֵי הַנָּנִי אַחֲרֵיכֶם בָּאָה
 כ וְלֹא־אִשָּׁה נָבַל לֹא הִגִּידָה: וְהִיָּה הִיא יֹרְכֶבֶת עַל־
 הַחֲמֹר וַיִּרְדֹּת בְּסֹתֵר הַהַר וְהִנֵּה דָוִד וְאֲנָשָׁיו יֹרְדִים
 21 לְקִרְאָתָהּ וְתַפְּגֵשׂ אֹתָם: וְדָוִד אָמַר אֶךְ לִשְׁקָר
 שְׁמַרְתִּי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לִזְוָה בְּמִדְבָר וְלֹא־נִפְקַד מִכָּל־
 22 אֲשֶׁר־לוֹ מֵאוֹמֶה וַיֵּשֶׁב לִי רַעַה תַּחַת טוֹכָה: כֹּה־
 יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאִבֵּי דָוִד וְכֹה יִסַּף אִם־אֲשִׁיר מִכָּל־
 23 אֲשֶׁר־לוֹ עַד־אֲזַר הַבֶּקֶר מִשְׁתֵּין בְּקִיר: וְתִרְאֵ אֲבוּגַיִל
 אֶת־דָּוִד וְתִמְהַר וְתִרְדַּד מֵעַל הַחֲמֹר וְתַפֵּל לְאַפֵּי דָוִד
 24 עַל־פְּנֵיהָ וְתִשְׁתַּחוּ אֶרֶץ: וְתַפֵּל עַל־רַגְלָיו וְתֹאמֶר בִּי
 אֲנִי־אֲדֹנָי הָעֹן וְתִדְבַר־נָא אִמְתָּךְ בְּאָזְנִי וְשִׁמַּע אֶת־
 כֹּה דְבַר־אִמְתְּךָ: אֵל־נָא יֵשִׁים אֲדֹנָי אֶת־לִבּוֹ אֶל־אִישׁ
 הַבְּלִיעַל הַזֶּה עַל־נָבַל כִּי־כִשְׁמוֹ כֵּן הוּא וְנָבַל שְׁמוֹ
 וְנָבַל K k א ?

אביגיל קרי עשויות

ונבלה עמו ואני אמתך לא ראיתי את נערי אדני אשר
 שלחת: ועתה אדני חיה והוחי נפשך אשר מנעך ²⁶
 יהוה מבוא בדמים והושעידך לך ועתה יהיו כנבל
 איביך והמבקשים אל אדני רעה: ועתה הברכה הזאת ²⁷
 אשר הביא שפחתך לאדני ונתנה לנערים
 המתהלכים ברגלי אדני: שאנא לפשע אמתך כִּי- ²⁸
 עשה יעשה יהוה לאדני בירת נאמן כי מלחמות יהוה
 אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימך: ויקם אדם ²⁹
 לרדפק ולבקש את נפשך והיתה נפש אדני צרורה ו
 בצרור החיים ארת יהוה אלהיך ואת נפש איביך
 יקלענה בתוך כף הקלע: והיה כִּי יעשה יהוה לאדני ל
 ככל אשר דבר את השוכה עליך וצוה לנגיד על- ³⁰
 ישראל: ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב ³¹
 לאדני ולשפק דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב יהוה
 לאדני וזכרת את אמתך:

ויאמר דוד לאביגיל ברוך יהוה אלהי ישראל אשר ³²
 שלחה היום הזה לקראתי: וברוך שעמך וברוכה את ³³
 אשר כלתני היום הזה מבוא בדמים והושעירי לי:

ואולם חיה יהוה אלהי ישראל אשר מנעני מהרע אתך ³⁴
 כי ולולי מהררת ותבאתי לקראתי כי אסגותר לנבל ^{והבאת ק}
 עד-אור הבקר משתין בקיר: ויקח דוד מידה את לה ³⁵
 אשר הביאה לו ולה אמר עלי לשלום לביתך ראי
 שמעתי בקולך ואשא פניך: ותבא אביגיל אל נבל ³⁶
 והנה לו משתה בביתו כמשתה המלך ולכל נבל טוב
 עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה לו דבר קטן
 וגדול עד-אור הבקר: והי בבקר בצאת היין מנבל ³⁷
 ותגר לו אשתו ארת הדברים האלה וימת לבו בקרבו

והוא היה לאבן: והי כעשרת הימים ויגף יהוה את- ³⁸
 נבל Nabal, praesenti per-

culo consternatus, decimum post diem moritur.

39 וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מֵת נָבָל וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה

אֲשֶׁר רָב אֶת רֵיב חַרְפְּתֵי מִיד נָבָל וְאֶת עַבְדּוֹ חֶשֶׁן

מָרְעָה וְאֶת רַעַת נָבָל הֵשִׁיב יְהוָה בְּרָאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד

מ וַיְדַבֵּר בְּאַבְיָגַיִל לְקַחְתָּהּ לּוֹ לְאִשָּׁה׃ וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד

אֶל אַבְיָגַיִל הַכַּרְמֵלָה וַיְדַבְּרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שְׁלַחֲנוּ

41 אֵלֶיךָ לְקַחְתְּךָ לּוֹ לְאִשָּׁה׃ וְתִקְּסוּ וְתִשְׁתַּחֲוּ אַפַּיִם אֶרְצָה

וְתֹאמְרוּ הִנֵּה אִמְתְּךָ לְשַׁפְּחָה לְרַחֵץ רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנָי׃

David Abigaëlem & Abinoam ducit.

42 וְתֹמְרוּ וְתִקְּסוּ אַבְיָגַיִל וְתֹרַכְבָּב עַל הַחֲמֹר וְחֹמֵשׁ

נְעֻרְתֵיךְ הַהֹלְכֹת לְרַגְלָהּ וְתֵלֶךְ אַחֲרַי מֵלֹאכֵי דָוִד

43 וְתֵהִי לּוֹ לְאִשָּׁה׃ וְאֶת אַחֲזֵנַעַם לְקַח דָּוִד מִיִּזְרְעֵאל

Saul filiam suam Michal, Davidi nuptam, cuiusdam Palti in matrimonium tradit.

44 וְתֵהִי יָגֵם שְׂתִיהֶן לּוֹ לְנָשִׁים׃ וַיִּשְׁאוּל

נָתַן אֶת מִיכַל בְּתוֹ אִשֶׁרֶת דָּוִד לְפִלְטִי בֶן לִישַׁי אֲשֶׁר

א כו מְגִלִים׃ וַיָּבֹאוּ הַזֹּפִים אֶל שְׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר

הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בַּגִּבְעָתָה הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיַּשְׁמֵן׃

Cap. XXVI. Iterum Davidem per desertum Ziphorum sequitur.

1 וַיִּקַּם שְׁאוּל וַיִּירֶד אֶל מְדְבַר זִיף וְאֶתוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים

אִישׁ בַּחֹרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד בְּמְדְבַר זִיף׃

David notus, unico cum comite, in castra Saulis penetrat.

2 וַיַּחֲזֵן שְׁאוּל בַּגִּבְעָתָה הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַיַּשְׁמֵן עַל-

הַדֶּרֶךְ וְדָוִד יָשָׁב בְּמְדְבַר זִיף כִּי בָא שְׁאוּל אַחֲרָיו

4 הַמְדַבְּרָה׃ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְלִים וַיִּדְעוּ כִּי בָא שְׁאוּל

ה אֶל נֶכּוֹן׃ וַיִּקַּם דָּוִד וַיָּבֹא אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה שָׁם

שְׁאוּל וַיִּרְא דָּוִד אֶת הַמְּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב שָׁם שְׁאוּל

וְאֲבִנָר בֶּן נֶר שֶׁר־צָבָאוּ וְשְׁאוּל שָׁכַב בְּמַעְגַל וְהָעַם

וְהַחַיִּים סָבִיבוֹ׃ 6 וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל אַחֲזֵימֶלֶךְ הַחַיִּים

וְאֶל אַבְיָשִׁי בֶן צְרוּיָה אַחֲזֵיזָבָב לֵאמֹר מִיִּירַד אֵתִי אֶל-

7 שְׁאוּל אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר אַבְיָשִׁי אֲנִי אֶרְדֶּ עִמָּךְ׃ וַיָּבֹא

דָּוִד וְאַבְיָשִׁי אֶל הָעַם לַיְלָה וְהִנֵּה שְׁאוּל שָׁכַב יָשֵׁן

בְּמַעְגַל וְחַנִּיתוֹ מַעֻכָּה בְּאַרְצוֹ מִרְאֵשׁוֹ וְאֲבִנָר וְהָעַם

8 שָׁכְבִים סָבִיבוֹ׃ וַיֹּאמֶר אַבְיָשִׁי אֶל

Cumque profum ul-

סביבתיו קרי

מראשיתו קרי

8 דוד סגר אלהים היום את איבך בידך ועתה אפנונא יחיד
 בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: ויאמר דוד 9
 אל אבישי אל תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה
 ונקמה: ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו אריומו
 11 יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה: חלילה לי מיהוה
 משלח ידי במשיח יהוה ועתה קחנא את החנית
 אשר מראשתו ואת צפחת המים ונלכה לנו: ויקח 12
 דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול
 וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם
 ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם: ויעבר 13
 דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב
 המקום ביניהם: ויקרא דוד אל העם ואל 14
 אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר
 מי אתה קראת אל המלך:
 ויאמר דוד אל אבנר טו
 הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא
 שמרת אל אדני המלך כי בא אחר העם להשחית
 את המלך אדניך: לא טוב הדבר הזה אשר 16
 עשית חי יהוה כי בנימורת אתם אשר לא שמרתם
 על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית
 המלך ואת צפחת המים אשר מראשתו:
 ויבר שאול את קול דוד ויאמר הקול זה בני דוד 17
 ויאמר דוד קולי אדני המלך: ויאמר למה זרה אדני 18
 רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בירי רעה:
 ועתה ישמענא אדני המלך את דברי עבדו אם 19
 יהוה הסיתך כי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים
 הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה
 לאמר לך עבד אלהים אחרים: ועתה אל יפל דמי כ
 ארצה

tiffimo
 somno sopi-
 tum, in po-
 testate ha-
 beret, abla-
 ta tantum
 hasta, &
 lagenâ, in
 proximum
 montem se
 recipit.

מראשתי קרי

Ubi ex
 edito loco
 hostem in-
 clamans,
 de injuriâ,
 qua sibi fie-
 bat, expo-
 stulat, &
 ad Deum
 vindicem
 provocat.

מראשתי קרי

אֶרְצָה מִנְגֵד פָּנַי יְהוָה כִּי יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ
 21 אֶת־פְּרַעַשׁ אַחֵר כַּאֲשֶׁר יִרְדֹּף הַקְּרָאִים וַיֹּאמֶר
 שְׂאוּל חֲטָאתִי שׁוּב בְּנֵי־דָוִד כִּי לֹא־אֶרְעֶ לְךָ עוֹד תַּחַת
 אֲשֶׁר יִקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה הַסַּכְלֹתַי
 22 וַאֲשַׁגְּהָ הִרְבֵּה מְאֹד : וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַחַנּוּיִת
 23 הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲבֹר אַחֵר מֵהַנְּעָרִים וַיִּקְחָהּ : וַיְהוּדָה יֹשֵׁב
 לֹא־יִשְׂאֵת צְדָקְתוֹ וְאֵת אֲמִנתוֹ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה הַיּוֹם
 24 בְּיָדוֹ לֹא אֲבִיתִי לְשַׁלַּח יָדַי בְּמִשְׁחֵי יְהוָה : וְהִנֵּה כַּאֲשֶׁר
 גִּדְּלָה נַפְשֶׁךָ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינַי כִּן תִּגְדַּל נַפְשִׁי בְּעֵינֵי יְהוָה
 וַיִּצְלַנִי מִכָּל־צָרָה :

Saul culpam fate-
 tur. &
 Davidem fausto omni-
 ne profe-
 curus, ad
 sua digre-
 ditur.

תנית קרי

כה וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֵל דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה בְּנֵי־דָוִד גַּם עָשִׂה
 תַעֲשֶׂהוּ גַם יָכֹל תֹּכֵל וַיִּלֶךְ דָּוִד לְדַרְכּוֹ וּשְׂאוּל שָׁב
 לְמִקְוֵמוֹ :

א כו וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל־לִבּוֹ עָתָה אֲסַפֶּה יוֹם אַחַד בְּיַד שְׂאוּל
 אֵינִי לִי טוֹב כִּי הַמֶּלֶט אֲמַלְטֵי אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאֵשׁ
 מִמֶּנִּי שְׂאוּל לְבַקֵּשׁנִי עוֹד בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלַטְתִּי
 2 מִיָּדוֹ : וַיִּקַּם דָּוִד וַיַּעֲבֹר הוּא וּשְׁשֵׁי־מְאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר
 3 עִמּוֹ אֶל־אֲכִישׁ בֶּן־מְעוֹךְ מֶלֶךְ גֵּרָת : וַיֵּשֶׁב דָּוִד עִם־
 אֲכִישׁ בְּגֵרָת הוּא וְאֲנָשָׁיו אִישׁ בְּבֵיתוֹ דָּוִד וּשְׁתֵּי נָשָׁיו
 אַחֲנִיעַם הִזְרַעְתִּי וְאֲבִיגַיִל אִשְׁת־נָּבֶל הַפְּרָמְלִית :
 4 וַיִּגַּד לְשְׂאוּל כִּי בָרַח דָּוִד גֵּת וְלֹא יוֹסֵף עוֹד לְבַקֵּשׁוֹ :

Cap. xxvii.
 David, ut
 insidias
 Saulis vi-
 taret, ad
 Regem Ga-
 thi confu-
 git.

פתח כס
 פתח באחנה יסף ק

3 Apud quem ali-
 quandiu in
 Regia com-
 moratus,
 ignobiliore
 aliqua in
 urbe sedem
 sibi dari pe-
 tit, & im-
 petrat.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל־אֲכִישׁ אֲסַנָּא מִצְאָתִי
 חָן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנֵנִי לִי מְקוֹם בְּאַחֲרַי עֲרֵי הַשָּׂדֶה וְאֲשַׁבֵּה
 6 שָׁם וְלִמָּחָה יֵשֶׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ : וַיִּתְּנֵהוּ
 אֲכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־צַקְלָג לְכֵן הִיתָה צַקְלָג לְמַלְכֵי
 7 יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה :

הַיּוֹמִים אֲשֶׁר יֵשֶׁב דָּוִד בַּשָּׂדֶה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וְאַרְבַּעַת
 8 חֳדָשִׁים : וַיַּעַל דָּוִד וְאֲנָשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּשׁוּרִים וְהַגְּרִזִּי
 וְהַעֲמַלְקִי

Ubi vitam,
 ab his ex ve-

להגווי קרי

והעמלקי כי הנה ישבור הארץ אשר מעולם בואך
 שורה ועד ארץ מצרים: והכה דוד את הארץ ולא
 יחיה איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים וגמלים
 ובגדים וישב ויבא אל אכיש: ויאמר אכיש אל-
 פשתם היום ויאמר דוד על-נגב יהודה ועל-נגב
 הירחמאלי ואל-נגב הקני: ואיש ואשה לא יחיה
 דוד להביאת לאמר פן יגדו עלינו לאמר כה עשה
 דוד וכה משפטו כל-הימים אשר ישב בשדה
 פלשתים: ויאמן אכיש בדוד לאמר הבאש הבאיש
 בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם:

*tere populi
 Dei hoste
 pradis &
 latrociniis
 tolerare co-
 gitur.*

כח ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את-מחניהם לצבא
 להלחם בישראל ויאמר אכיש אל-דוד דע תדע כי
 אתי תצא במחנה אתה ואנשיך: ויאמר דוד
 אל-אכיש לכן אתה תדע את אשר עשה עבדך
 ויאמר אכיש אל-דוד לכן שמר לראשי אשר שמך כל-
 הימים:

*Cap. xxviii.
 Philisthai
 iterum bel-
 lum mo-
 vent.*

ושמואל מתווספו לו כל ישראל ויקברו ברמה
 ובעירו ושאל הסיר את האבות ואת הידענים
 מהארץ: ויקבצו פלשתים ויבאו ויחנו בשונם וקבץ
 שאול את כל ישראל ויחנו בגלבוע: וירא שאול ה
 את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו מאד: וישאל
 שאול ביהוה ולא ענהו והוה גם בחלמות גם באורים
 גם בנביאים: ויאמר שאול לעבדיו בקשו לי אשת
 בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדיו
 אליו הנה אשרת בעלת אוב בעין דוד: ויתחפש
 שאול וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו
 ויבאו אל האשה לילה ויאמר קסומי נא לי באוב
 והעלילי את אשר אמר אליך: ותאמר האשה אליו

*Saul Domi-
 num consti-
 lit, nullum
 autem re-
 sponsum im-
 petrat.
 Tum per
 mulierem
 pythoni-
 sam, Sa-
 muelem
 evocari ju-
 bet.*

הנה

הנה אתה ידעת את אשר עשה שאול אשר הכרית
את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה אתה
מתנקש בנפשי להמיתני: וישבע לה שאול ביהוה
לאמר חי יהוה אם יקרך עון בדבר הזה: ותאמר ^{הק' רגושה} 11
האשה את מי אעלה לך ויאמר את שמואל העלי
לי: ותרא האשה את שמואל ותזעק בקול גדול
ותאמר האשה אל שאול לאמר למה דמיתני ואתה
שאול: ויאמר לה המלך אל תיראי כי מה ראית
ותאמר האשה אל שאול אלהים ראיתי עלים מן
14 הארץ: ויאמר לה מה תאדו ותאמר איש זקן עלה
והוא עטה מעיל וידע שאול כי שמואל הוא ויקד אפים
15 ויאמר שמואל אל שאול
למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול צר לי מאד
ופלשתים נלחמים בי ואלהים סר מעל יולא ענני עוד
גם ביד הנבאים גם בחלמות ואקראה לך להודיעני
16 מה אעשה: ויאמר שמואל ולמה תשאלני ויהוה סר
17 מעליך ויהי ערך: ויעש יהוה לוכאשר דבר ביד
ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה לרעה לדוד:
18 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרון אפני
בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה:
19 ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד פלשתים ומחר
אתה ובניך עמי גם את מחנה ישראל יתן יהוה ביד
כ פלשתים: וימהר שאול ויפל מלא קומתו ארצה
וירא מאד מדברי שמואל גם כח לא היה בו כילא
21 אכל לחם ככל היום וכל הלילה: ותבא האשה אל
שאול ותרא כי נבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה
שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפיוא שמע את דברך
22 אשר דברת אלי: ועתה שמע נא גם אתה
בקול

*Spectro au-
tem & diris
responsis
perterritus
(nam po-
stridie se in
bello castu-
rum intel-
lexerat)
fere exani-
mis con-
cidit:*

ד 4 k k

בקול שפחתך ואשמרה לפניך פת לחסו ואלכול ויהי בך
 כח כי תלך בדרך: וימאן ויאמר לא אכלו ויפרצו בו ²³
 עבריו וגם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב
 אל המטה: ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר ²⁴
 ותזבח וותקח קמח ותלש ותפהו מצורת: ותגש כה
 לפני שאול ולפני עבריו ויאכלו ויקמו וילכו בלילה
 ההוא:

Deinde sumpto cibo confirmatus, ad castra revertitur.

ויקצפו פלשתים את כל מחניהם אפקה וישראל ^{כט}
 חנים בעין אשר ביזרעאל: וסרני פלשתים עברים ²
 למאות ולא לפיס ורוד ואנשיו עברים באחרונה עם
 אכיש: ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ³
 ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הלוא זה דוד עבד
 שאול מלך ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה שנים
 ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה:

Cap. XXIX Philisthai ordinata acie, & lustrato exercitu, Quum Davidem cum Hebraeorum manu, inter copias Achis Gathi Regis deprehenderent, dimitti hominem peregrinum, & sibi suspectum, ac castris excedere jubent.

ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו ⁴
 לו שרי פלשתים השב את האיש וישב אל מקומו
 אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו במלחמה ולא
 יהיה לנו לשטן במלחמה ובמה יתרצה זה אל אדניו
 הלוא בראשי האנשים ההם: הלוא זה דוד אשר ה
 יענו לו במחלורת לאמר הכה שאול באלפו ורוד ^{כאפיו קרי}
 ברבבתו: ויקרא אכיש אל דוד ^{כברבבתו קרי}

ויאמר אליו חיה זה כי ישר אתה וטוב בעיני צאתך
 ובאך אתי במחנה כי לא מצאתי בך רעה מיום בואך
 אלי עד היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב אתה:
 ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה רע בעיני סרני ⁷
 פלשתים: ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה ⁸
 מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הזה
 כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך: ויען אכיש ⁹
 ויאמר

כאפיו קרי
 כברבבתו קרי

וַיֹּאמֶר אֶל־דָּוִד יָדַעְתִּי כִּי טוֹב אֶתָּה בְּעֵינַי כַּמְּלֹאךְ
אֱלֹהִים אַךְ שְׂרֵי פְלִשְׁתִּים אָמְרוּ לֹא יַעֲלֶה עִמָּנוּ
בַּמִּלְחָמָה: וְעַתָּה הִשְׁכַּם בְּבֹקֶר וְעֲבַדִּי אֲדַנִּיךָ אֲשֶׁר־
כִּאוּ אֶתְךָ וְהִשְׁכַּמְתָּם בְּבֹקֶר וְאוֹר לְכַסּוֹלְכֹו: וַיִּשְׁכַּם
דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו לְלַכֵּת בְּבֹקֶר לָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
וּפְלִשְׁתִּים עָלוּ וַיִּזְרְעוּ אֵל: ל א

Cap. XXX.
David
Ziklagum
reversus,
oppidum à
predabun-
dâ Amale-
kitarum
manu spo-
liatum, &
exustum
reperit:

דָּוִד וְאֲנָשָׁיו צָקְלָג בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעַמְלָקִי פָּשְׁטוּ אֶל־נֶגֶב
וְאֶל־צָקְלָג וַיָּבֹאוּ אֶת־צָקְלָג וַיִּשְׂרְפוּ אֶתָּה בָּאֵשׁ: וַיָּשׁוּבוּ
אֶת־הַנְּשִׁים אֲשֶׁר־בָּהּ מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל לֹא הָמִיתוּ
אִישׁ וַיִּנְהַגּוּ וַיִּלְכּוּ לְדַרְכָּם: וַיָּבֹאוּ דָוִד וְאֲנָשָׁיו אֶל־הָעִיר
וְהָנָה שְׂרוּפָה בָּאֵשׁ וְנָשִׂיהֶם וּבָנֵיהֶם וּבְנֵי־הֶסֶם נִשְׁבּוּ:
וַיֵּשֶׁא דָוִד וְהָעַם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ עַד־אֲשֶׁר
הָאֵין בָּרָחָם כַּח לִבְכוֹת: וַיִּשְׁתִּי נִשְׂי דָוִד נִשְׁבּוּ אַחֲיָנָעַם
הַיִּזְרְעֵלִית וְאֲבִינִיל אִשֶׁת נָבַל הַכַּרְמֶלִי: וַתִּצַּר לְדָוִד
מְאֹד כִּי־אָמְרוּ הָעַם לְסַקְלוּ כִּי־מָרָה נִפְשׁ כָּל־הָעַם
אִישׁ עַל־בָּנָו וְעַל־בְּנֵי־וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּיהוָה אֱלֹהָיו: בניו קרי

Quos, con-
sulto prius
Domino,

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֲבִיתָר הַכֹּהֵן בֶּן־
אֲחִימֶלֶךְ הַגִּישָׁה־נָּבֵא לִי הָאֶפֶוד וַיִּגֵּשׁ אֲבִיתָר אֶת־
הָאֶפֶוד אֶל־דָּוִד: וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר אֲרֻדָּף
אֲחֵרֵי הַגִּדּוֹד הַזֶּה הַאֲשִׁיגְנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רָדָף כִּי־הִשְׁגָה
תִּשְׁיָג וְהִצֵּל תִּצִּיל: וַיִּלֶךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מְאוֹרֹת אִישׁ
אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד־נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתָרִים עָמְדוּ:
וַיִּרְדָּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מְאוֹת אִישׁ וַעֲמְדוּ מֵאֵתִים אִישׁ
אֲשֶׁר פָּגְרוּ מֵעֵבֶר אֶת־נַחַל הַבְּשׂוֹר: וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־
מִצְרֵי־בְשָׂרָה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ לֶחֶם וַיֹּאכְל
וַיִּשְׁקֵהוּ מִיָּם: וַיִּתְּנוּ־לוֹ פֶלֶח דְּבַלְהוּ שְׁנֵי צִמְקִים וַיֹּאכְל
וַתִּשָּׁב רוּחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה מִיָּם
שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלוֹת:

Insequitur
& ope ju-
venis Egy-
ptii, quem
in viâ lan-
guentem
exceperat,
affectus,

ויאמר

וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי אַתָּה וְאִי מִזֶּה אַתָּה וַיֹּאמֶר נַעַר

מִצָּרִי אֲנִכִּי עָבַד לְאִישׁ עַמְלִקַּי וַיַּעֲזֹבֵנִי אֲדֹנָי כִּי חָלִיתִי

הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה: אֲנַחְנוּ פִּשְׁטָנוּ נִגְבַּה הַכְּרָתִי וְעַל-אִשֶּׁר

לַיהוּדָה וְעַל-נִגְבַּה כָּל-בְּוֹאֵר צִקְלָג שָׂרְפָנוּ בְּאֵשׁ:

וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד הַתּוֹרְדָנִי אֵל-הַגְּדוּד הַזֶּה וַיֹּאמֶר טו

הַשְּׁבִיעָה לִּי בְּאֱלֹהִים אִם-תְּמִיתֵנִי וְאִם-תִּסְגְּרֵנִי בְּיַד-

אֲדֹנָי וְאוֹרְדֶךָ אֶל-הַגְּדוּד הַזֶּה: וַיִּרְדּוּ וַהֲנִיחַ נְטָשִׁים

עַל-פָּנָיו כָּל-הָאָרֶץ אֲכָלִים וְשֵׂתִים וְחֻגְגִים כְּכֹל הַשְּׁלָל

הַגָּדוֹל אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמֵאֶרֶץ יְהוּדָה:

וַיִּבֶם דָּוִד מִהֲנַשֵּׁף וְעַד הָעֶרֶב לְמַחְרָתָם וְלֹא-נִמְלַט

Fundit, penitusque del. & pre-dam omnem recuperat.

מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם-אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ נַעַר אֲשֶׁר-דָּכְבוּ

עַל-הַגְּמָלִים וַיָּנֹסוּ: וַיִּצַּל דָּוִד אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָקְחוּ

עַמְלִק וְאֵת-שְׁתֵּי נְשָׂוֵי הַצִּיל דָּוִד: וְלֹא נַעַדְרָה לָהֶם

מִן-הַקֶּטֶן וְעַד-הַגָּדוֹל וְעַד-בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשְׁלָל וְעַד-כָּל-

אֲשֶׁר לָקְחוּ לָהֶם הַכֹּל הֵשִׁיב דָּוִד: וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-כָּל-כַּ

הַצֹּאן וְהַבָּקָר נִהְגוּ לִפְנֵי הַמִּקְנֵה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שְׁלָל

דָּוִד: וַיָּבֹא דָוִד אֶל-מֵאֲתָיִם הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּגְרוּ

מִלֶּכֶת אַחֲרֵי דָוִד וַיֵּשִׁיבֵם כְּנַחַל הַבְּשׂוֹר וַיֵּצְאוּ לְקִרְיַת

דָּוִד וּלְקִרְיַת הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וַיִּגַּשׁ דָּוִד אֶת-הָעָם

וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם: וַיַּעַן כָּל-אִישׁ

Milites disidentes componit: פתח כאחנח

רַע וּבִלְעֵל מִהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִלְכוּ עִם-דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן

אֲשֶׁר לֹא-הִלְכוּ עִמִּי לֹא-נָתַן לָהֶם מִהַשְּׁלָל אֲשֶׁר הִצַּלְנוּ

כִּי אִם-אִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-בָּנָיו וַיִּנְהָגוּ וַיִּלְכוּ: וַיֹּאמֶר

דָּוִד לֹא-תַעֲשׂוּ כֵן אַחֵי אֶת אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמַר

אֶתְנוּ וַיִּתֵּן אֶת-הַגְּדוּד הַכָּבֵד עָלֵינוּ בְּיַדְנוּ: וּמִי יִשְׁמַע

לָכֶם לְדַבֵּר הַזֶּה כִּי כִחְלַק הַחֹרֵד בְּמִלְחָמָה וּכְחָלַק הַחֹרֵד קָרִי

הַיֹּשֵׁב עַל-הַכִּלִּים יַחְדָּו יַחְלִקוּ:

וַיְהִי מִתְּיָוִם הַהוּא וּמַעֲלָה וַיִּשְׁמָה לְחַק כָּה

וּלְמִשְׁפָּט

6
7
8
9
10
11

לא

1

6

7

8

9

ולמשפט לישראל עד היום הזה:

*Et munera,
de hostium
spoliis, ami-
cis civita-
tibus in Ju-
dea mittit.*

26 ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל
 לוקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם ברכה
 27 משלל איבי יהודה: לאשר בבית אל ולאשר
 28 ברמות נגב ולאשר ביתר: ולאשר בערער ולאשר
 29 בשפמות ולאשר באשתמע: ולאשר ברכל ולאשר
 ל בערי הירחמאלי ולאשר בערי הקיני: ולאשר
 31 בחרמה ולאשר בכור עשן ולאשר בעתך: ולאשר
 בחברון ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד הוא
 ואנשיו:

Cap. XXXI.
*Conferto
cum Philis-
thais pra-
lio, Israe-
lit & fun-
duntur.
 2 Etiam fi-
lii Saulis
cadunt.
 4 Ipse vero
Saul, ne vi-
vus in po-
testatem
hostium
veniret,
gladio suo
incubuit.*

לא ופלשתים נלחמים בישראל וינסו אנשי ישראל
 2 מפני פלשתים ויפלו חללים בהר הגלבוע: וידבקו
 פלשתים את שאול ואת בניו ויכבו פלשתים את
 יהונתן ואת אבינר ובואת מלכישוע בני שאול:
 3 ותכבד המלחמה אל שאול וימצאהו המורים אנשים
 4 בקשת ויחל מאד מהמורים: ויאמר שאול לנשא
 כל יושלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים
 האלה ודקרני והתעללרכי ולא אבה נשא כליו כי
 הירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה: וירא
 נשא כליו כימת שאול ויפל גם הוא על חרבו וימת
 6 עמו: וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל
 7 אנשיו ביום ההוא יחדו: ויראו אנשי ישראל אשר
 בעבר העמק ואשרי בעבר הירדן כינסו אנשי ישראל
 וכימתו שאול ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו
 פלשתים וישבו בהן:

*Ejus corpus
ab hostibus
suspenditur
memibus
Beth-janis:*

8 ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים
 וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים בהר
 9 הגלבוע: ויכרתו את ראשו ופשטו את כליו וישלחו
 בארץ

בארץ פלשתים סביב לבשר בית עצביהם ואת העם :
 וישמו את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו
 11 בחומת בית שן : וישמעו אליו ישבייביש גלעד את
 12 אשר עשו פלשתים לשאול : ויקומו כל איש חיל
 וילכו כל הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית בנו
 מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם :
 13 ויקחו את עצמתיהם ויקברו תחת האשל ביבשה
 ויצמו שבעת ימים :

*arma vero
 fano Astha-
 roth affi-
 guntur.
 Fabesita
 noctu ab-
 repta Sau-
 lis & filio-
 rum cada-
 vera, ex-
 structo ro-
 go, concre-
 mant, &
 ossa terra
 mandant.*

LIBER
 SECUNDUS SAMUELIS,
 HEBRAICE ב שמואל
 CAPUT I. א

ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכות את
 א העמלק וישב דוד בצקלג ימים שנים : ויהי ביום
 2 השלישי והנה איש בא מן המחנה מעם שאול
 ובגדיו קרעים וארמה על ראשו ויהי בכאו אל דוד
 ויפל ארצה וישתחו : ויאמר לו דוד אי מזה תבוא
 3 ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלטתי : ויאמר אליו דוד
 4 מה היה הדבר הגר נא לי ויאמר אשר נס העם מן
 המלחמה וגם הרבה נפל מן העם וימתו וגם שאול
 ויהונתן בנו מתו : ויאמר דוד אל הנער המגיד לו ה
 איה ידעת כי מת שאול ויהונתן בנו : ויאמר הנער
 6 המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול
 נשען על חניתו והנה הרכב ובעלי הפרשים הרדיקו :
 7 ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני : ויאמר לי
 8 כי אתה ויאמר אליו עמלקי אנכי : ויאמר אלי עמד
 9 ויאמר קרי

*Cap. I.
 David,
 perlato ad
 se mortis
 ejus nunc-
 cio, miro
 pietatis
 exemplo,
 ubertim
 plorat &
 illacrymat :*